

У Володимирі вандали отруїли воду в колонці соляркою

с. 7

Чому знаменита Оксана Забужко змушена була заматюкатися

с. 5

Пані за кохання з «фронту» заплатила 190 тисяч гривень

с. 15

№ 9 (16 958)

ВОЛИНЬ

Середа, 4 березня 2026 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Незламні

«Я бачив, що мені відірвало ліву руку – вона висіла на сухожиллі, права теж була посічена»

А от як вижив і вернувся з пекла війни, то на це питання Дмитро говорить: – Навіть не знаю, що сказати... Мабуть, пощастило

Катерина ЗУБЧУК

Дмитро Повх, який мешкає в селі Підцир'я Камінь-Каширського району, служив у 82-ій десантно-штурмовій бригаді. Він був серед тих, хто влітку 2024 року штурмував Курську область.

Захисник з Полісся тиждень пробував там. Хтось, може, скаже: «Всього сім», але у пеклі війни – це: «Аж сім!». Три дні із них сидів із побратимами в оточенні...

– Лише одиниці з нас залишилися живі. І це з тих, хто отримав поранення, і його змогли звідти забрати та врятувати. У той день, коли мене поранило, в нас 12 чоловік не стало. А за три тижні з 90 бійців залишилося в живих – лише три, – говорить гірку правду солдат.

Історія подвигу – на с. 2 і 8

Дмитро із сином, який народився у перший рік повномасштабної війни.

фото з архіву Дмитра Повха.

Ім'я Волині

«Вважаю, що доля була моїм надійним супутником у житті».

фото Людмили Кондратюк.

«Завжди пам'ятай про те, що дорогою, якою йдеш угору, можливо доведеться повертатися назад...»

Таке життєве кредо голови СГТОВ «Романів», заслуженого працівника сільського господарства України Віталія Заремби, званого аграрія не тільки на теренах Волинського краю, якому другий день березня подарував платиновий ювілей – 70 років

Ніна КОСТРУБА

Так, Віталію Зарембі – 70! Хоча ювілей, ми розуміємо, лише певний набір цифр, а далі річка життя не буде мілкішою, а стане ще більш повноводною, збагаченою мудрістю прожитих років.

Розповідь про званого господаря – на с. 9

Про це говорять

11 мільйонів гривень за свободу «свободівців»

Подробиці – на с. 5

Знай наших!

Наймолодший голова громади в Україні не боїться сідати в трактор, щоб розчистити сніг

«Я ж хлопець із села», – скромно пояснює виробничу необхідність 30-літній очільник Поромівської громади Володимирського району Олег Савчук

Інтерв'ю з наймолодшим головою України – читайте на с. 7

фото з архіву Олега Савчука.

«Якщо є техніка і потрібно допомогти – треба сідати і робити», – переконаний Олег Савчук.

Знай наших!

Фото: Ukrinform.ua.

Ось вона – найшвидша українка з бігу на 60 метрів – ковельчанка Уляна Степанюк.

«Дівчина-блискавка» з Ковеля здивувала всю Україну

18-річна Уляна Степанюк сенсаційно виграла зимовий чемпіонат України з бігу на 60 метрів в приміщенні

Петро ПАС

Волинська бігунка Уляна Степанюк здобула «золото» на легкоатлетичному чемпіонаті України у приміщенні, встановивши особистий рекорд на дистанції 60 метрів – 7,28 секунди.

Тренують її заслужений тренер України Алла Повх і тренер Дмитро Повх. Під їхнім керівництвом спортсменка з Ковеля досягла історичних результатів, зокрема здобула першу в історії України юніорську «бронзу» чемпіонату Європи на дистанції 100 метрів (Тампере-2025) та нині стала чемпіонкою України серед дорослих у бігу на 60 метрів із результатом 7,28 секунди у лютому 2026 року.

Свою перемогу Уляна Степанюк присвятила рідному дідусеві до його 70-річчя.

«Для мене ця перемога була дуже важливою, бо хотіла привітати свого дідуся із завтрашнім 70-річчям. Хотіла гарні секунди, щоб йому присвятити, і перемогу, щоб мною пишалися і щоб знали, що я варта цього», – захоплено розповіла після тріумфу Уляна Степанюк у коментарі «Суспільне Спорт».

До речі, на цьому чемпіонаті, але серед юніорів тріумфувала ще одна ковельчанка – вихованка КЗ «КДЮСШ ім. Є. Кондратовича» Уляна Базярук, яка виборола 1 місце з бігу на 400 метрів, а також здобула перемогу в естафетному бігу у складі команди.

Що дідусеві чемпіонки буде 70 років, дізналася вся Україна!

ВОЛИНЬ

ЗВЯДКА ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

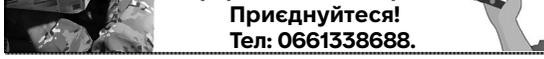
✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів.

Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

Незламні

«Я бачив, що мені відірвало ліву руку – вона висіла на сухожиллі, права теж була посічена»

Продовження. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

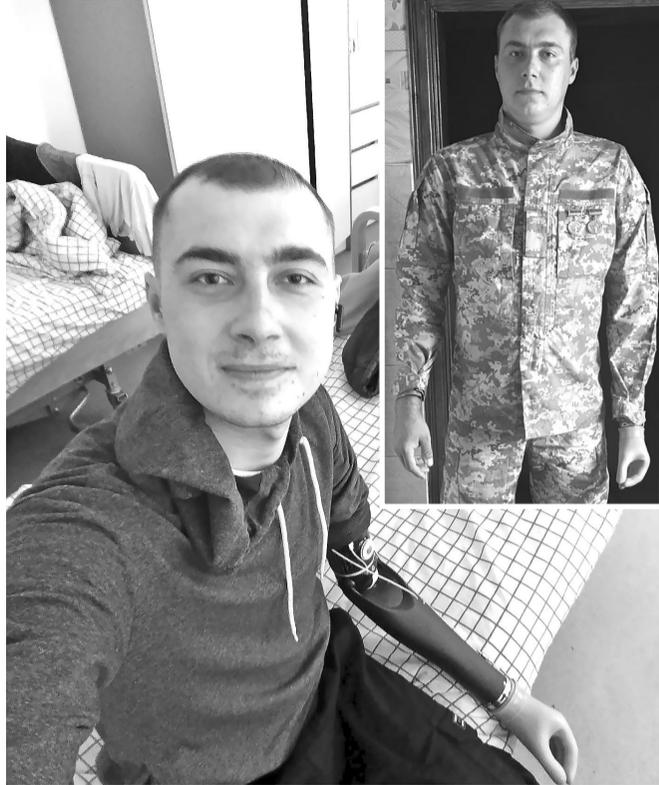
«ТРЕБА ГОВОРИТИ НЕ ЛИШЕ ПРО ТИХ, ХТО ЗАГИНУВ, А Й ПРО ЖИВИХ ЗГАДУВАТИ»

З досвіду знаю, що не всі, хто вернувся додому з передової, хочуть спілкуватися для газетної публікації. Не в одному селі чула таке: почекайте, мовляв, – от закінчиться війна, тоді й будемо все розказувати. Це можна зрозуміти – надто болючі й свіжі спомини про пережиті, до яких часто додаються ще й проблеми, з якими чоловіки стикаються в статусі ветеранів війни, чи на шляху до цього статусу. Тож, зустрівшись із Дмитром, насамперед дякую за те, що погодився на розмову для газетної публікації. Цю згоду він прокоментував так: «Треба говорити не лише про тих, хто загинув, а й про живих згадувати». Одне слово, – не забувати про хлопців, які пройшовши пекло війни, повернулися додому після важких поранень, не лише фізичних, а й психологічних травм, і тепер їм треба заново навчитися жити.

Дмитро свого часу закінчив загальноосвітню школу, а також музичну, де опанував вокал та гру на фортепіано. Вступив у Камінь-Каширське профтехучилище – вивчився на кухара-кондитера. Ще до війни, у 2020 році, зовсім молодим одружився.

– За спеціальністю роботи не було, – розповідає молодий чоловік, – і я їздив на заробітки – на будівництві працював. Коли почалася повномасштабна війна, то був якраз у Києві. 24 лютого серед ночі, близько 3-ї години, щось проснувся. Вийшов покурити. Стою, а земля в якийсь момент здригнулася. В останні дні були розмови про те, що може бути війна, але толком ніхто нічого не знав. Коли побачив, як в небі пролетіла ракета, то ми з кількома хлопцями-камінь-каширцями вирішили виїжджати зі столиці. Та й роботодавці сказали, що краще покидати Лівий берег, де ми якраз були, бо ж можуть

Фото з архіву Дмитра ПОВХА.

Після тривалого лікування в госпіталях Сум, Києва Дмитро проходив реабілітацію в Камінь-Каширській районній лікарні, а протез йому поставили у центрі воєнної травми «Суперх'юманс», що в місті Львові.

міст бомбити, й тоді на Правий берег не переберемося (метро не працювало). Довго шукали перевізника. Знайшли...

У перші два роки великої війни Дмитро Повх за віком не підлягав мобілізації. Жив із дружиною Оксаною в Камінь-Каширському. У 2022-му у них син народився.

– Війна ускладнила життя, – каже Дмитро. – Не було роботи, бо багато людей сиділи безвиїзно вдома. Я працював на пилорами за

не перечив, – війна є війна. Тоді молодий чоловік ще не знав, що втратить в бою руку. Але добре знав, що йде туди, звідки багато хто не вертається живим.

«НАС ВЧИЛИ ШТУРМУВАТИ ОКОПИ, А Я ШТУРМУВАВ... КУРЩИНУ»

Спочатку була базова підготовка в Старичах на Львівщині. Для Дмитра, хлопця, котрий виріс у селі й до важкої роботи йому не

«Повістки не вручали – як то кажуть, «бусифікували» на вулиці, а я й не перечив, – війна є війна.»

350 гривень в день, а іншого підробітку не було. І раніше в нас із дружиною траплялися сварки, а оте безробіття ще проблем додало. Закінчилися тим, що ми розлучилися. 25 квітня 2024 року мені виповнилося двадцять п'ять років. А трохи більш як через два тижні, 13 травня, мене забрали на службу. Повістки не вручали – як то кажуть, «бусифікували» на вулиці, а я й

звикати, окопи копати не було проблемою. Складніше, як пригадує, – зі стрільбою, бо «хтось, як «строковики», тримав у руках зброю, а хтось – вперше її взяв». Потім, вже на Житомирщині, була інтенсивна підготовка – новобранців вчили, як турнікети накладати, кров зупиняти, як правильно окупуватися, спостереження вести.

Про екіпіровку розпитую Дмитра, бо не раз чула, що новобранцям доводиться з допомогою волонтерів, родини одягатися, добувати військову амуніцію. Чоловік якоюсь мірою спростовує це, й не дивно – все-таки вже був 2024 рік – не перші тижні повномасштабного вторгнення.

– Ще в Старичах дали все необхідне для проживання – одягли, взули забезпечили спальними мішками, карематами. Щодо такого необхідного, як бронешилет, то сама плита була надійна (ми пробували прострілювати її – витримувала). А от плитоноська була нікудишня – некомфортна, як панцир. У ній важко було рухатися, її можна було зняти лише через голову, а якщо поранення, то це може бути проблемно. Отоді я з допомогою батьків замовив плитоноську через інтернет. Дорого коштувала – 12,5 тисячі гривень. Але на цей час ми вже одержували грошову виплату, тож мав чим заплатити. А от каску, котра швидше нагадувала каструлю, що злітала з голови, мені вдалося поміняти вже тоді, як після навчання потрапив у свою частину. Написав звіт командирі відділення й одержав іншу, вищого класу – з навушниками, які приглушують звук.

Після навчання Дмитро Повх потрапив у 82-у десантно-штурмову бригаду. В середині липня він уже був в своїй частині на Сумщині.

І там, на полігоні, ще не один тиждень тривала ґрунтовна підготовка, незалежно від погоди. Й про це такий спогад:

– А літо було жарке – 35–40 градусів – у відкритому полі нема де сховатися від сонця. Тільки в неділю – відпочинок. Ось тут, на полігоні, нас багато чому навчили. От тільки нас вчили штурмувати окопи, а я штурмував... Курщину. Моя машина третьою заходила на територію росії. Наш комбат казав: «Хлопці, якщо все буде так, як планується, то ми увійдемо в історію, бо станемо першою в світі державою, яка напала на країну, котра проти неї воює!»...

Закінчення історії – на с. 8

У номер!

У Ягодині обшукали потяг на Варшаву

Прикордонники з ендоскопом виявили «сюрприз» у вентиляції

Любомира НАТИНКА

Цими днями у залізничному пункті пропуску «Ягодина» охоронці кордону викрили спробу незаконного переміщення товарів до Польщі.

Отримавши інформацію від оперативних співробітників, прикордонники провели поглиблений огляд одного з вагонів пасажирського поїзда

«Київ – Варшава», який слідував на вїзд з України.

Під час перевірки прикордонний наряд із використанням спеціальних технічних засобів, зокрема ендоскопа, виявив у вентиляційній шахті вагона прихований товар. У конструктивних порожнинах було знайдено 250 одиниць ймовірно рідни для електронних сигарет.

Виявлену продукцію у встановленому порядку вилучили працівники митниці. Наразі тривають заходи зі встановлення осіб, які можуть бути причетними до протиправної діяльності. ■

У місті Вашингтон (США) відбулося підписання Угоди про встановлення побратимських відносин між штатом Колорадо та Волинською областю України. Документ підписали губернатор штату Колорадо Джаред Поліс та заступник голови Волинської ОДА Денис Денищенко.

Т. в.о. начальника Волинської ОВА Роман Романюк вручив державну нагороду «Заслужений діяч мистецтв України» Тетяні Мялковській, членкині Волинської організації Національної спілки художників України, арттерапевтці та керівниці арт-студії «ПЯТЕРНЯ».

Боротьба, яку веде Україна проти збройної агресії російської федерації, у правовому полі має чітке визначення – «Війна за Незалежність України». Також згідно з положеннями Закону «Про засади державної політики національної пам'яті Українського народу», початок збройної агресії росії проти України визначено 19 лютого 2014 року.

Політична кухня

Дестабілізація ворожої країни через терор – головна фішка ФСБ. Саме тим війна «чекістів» відрізняється від війни генералів.

росія воюватиме проти нас завжди

Теракти проти поліцейських у Львові та Миколаєві показали: росія ніколи не зупиниться у своїх спробах знищити українську державність. Спочатку десятиліттями українців обробляло російське телебачення, потім почалася війна, – і російські спецслужби масово вербують українців для терактів по всій країні і за її межами. Як цьому можна протистояти?

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, публіцист, письменник, телеведучий, блогер, член Українського ПЕН

За кілька днів до четвертих роковин з початку великого нападу росії на Україну у самому центрі Львова пролунав вибух, який був кваліфікований правоохоронними органами як терористичний акт.

Те, що сталося, знову нагадало про багаточисельність російсько-української війни, про те, що її не можна зводити виключно до зіткнення армій. Зрештою, війну з Україною веде держава, влада у якій монополізована спецслужбами – спадкоємцями колишнього Комітету державної безпеки СРСР, який у нових історичних умовах існує під висівками Федеральної служби безпеки та Служби зовнішньої розвідки росії. Але головна інституція, яку отримав КДБ, – посада президента росії. Головний кабінет країни, про який чекісти мріяли завжди: який охоронець не хоче зайняти крісло власного «об'єкту»!

Треба розуміти, що війна чекістів відрізняється від війни генералів. Так, у кремлі, звичайно, бажали б, щоб армія просто захопила б всю територію України і дозволила б ФСБ перейти до процедур «фільтрації» та «виявлення ворогів». Але коли у військових, які є для путіна одним з інструментів досягнення мети, не виходить, це не означає, що у ФСБ заспокоюються і чекають на результат воєнних дій.

Дестабілізація ворожої країни через терор – один із важливих чинників сприяння армії, бо він дозволяє тримати населення такої країни у постійній

напрузі, усувати небажаних політиків та активістів, створювати нові лінії поділу. До речі, коли я кажу про ворожу країну, я хочу нагадати, що такою країною для верхівки ФСБ у певний час була і сама росія – тоді, коли в суспільстві ще існували настрої, пов'язані із запитом на нормальне людське життя. Армія вела війну в Чечні, а чекісти влаштовували терор і підривали будинки в москві та інших російських містах, вбивали опозиційних політиків та журналістів, отже – «працювали».

Ще одним важливим чинником захоплення України є політична пропаганда. До 2014 року нею – разом із близькими до української влади та олігархів телеканалами на кшталт «Інтера» чи «1+1» – займалося саме російське телебачення, яке залишалося головним джерелом інформації для багатьох українців. Саме це телебачення сприяло перемозі на президентських виборах Леоніда Кучми у 1994 році та Віктора Януковича у 2010-му, отже, реально допомогло деградації українського суспільства й утриманню України у «сірій зоні» російського впливу. Після 2014 року російське телебачення замінили канали Медведчука,

утримати і не допустити її розвороту в бік Заходу ще в часи Бориса Єльцина, а путін вже був готовий до відвертого шантажу, який тільки посилювався після Майдану 2004 року і перемоги на президентських виборах Віктора Ющенка. Ніхто не сказав, що росія не буде використовувати економічні інструменти у майбутньому, ба більше, – навіть якщо уявити собі поки що нереальну ситуацію із завершенням воєнних дій в осяжному майбутньому, кремль буде старатися інкорпорувати інструменти економічного диктату в будь-яку мирну угоду. Звісно, за сприяння американської адміністрації, у якій навіть на рівні віцепрезидента Джей Ді Венса говорили про важливість торгівлі між росією і Україною. Як не використати таке багачення ситуації?

Перелік всіх цих інструментів переконує, що на питання «коли завершиться російсько-українська війна?» можна дати лише одну правильну відповідь – ніколи. До часу, поки росіяни вважають, що державність України має бути ліквідована, а український народ – скасований, конфлікт продовжиться відразу на кількох поверхах ескалації, навіть якщо у москві не вистачатиме

« Після 2014 року російське телебачення замінили канали Медведчука, а після 2022 року таку ж важливу роль у «дебілізації» українців почали відігравати анонімні телеграм-канали.

а після 2022 року таку ж важливу роль у «дебілізації» українців почали відігравати анонімні телеграм-канали, а зараз я бачу нову тенденцію – росіяни заходять на український ринок за сприяння правих радикалів із Заходу. І формально ми будемо бачити відкриття якихось американських чи європейських медіа, але, по факту, це буде таке саме ФСБ.

Ще один важливий чинник впливу – економічний диктат разом із підкупом не тільки можновладців і олігархів, але й самого населення, яке завжди забуває приказку про мишоловку і дешевий сир, перепошую, – газ. Саме за допомогою газу Україну намагалися

сил на інтенсивні воєнні дії. Саме до такого розвитку подій слід готуватися і тим громадянам України, які живуть вдома, і тим, які опинилися на чужині.

Бо збереження держави і українського народу в умовах довгої війни, терору, пропаганди і економічного тиску залишатиметься нашим головним завданням. І роки російсько-українського конфлікту – якщо почати навіть із Майдану 2013–2014 років і вторгнення росіян до Криму і Донбасу – продемонстрували, що із таким завданням можна впоратися навіть у найтяжчі моменти, звісно, якщо зберігати єдність, здоровий глузд і реалістичне розуміння ситуації. ■

Погляд

Василь УЛЬЦЬКИЙ, заступник головного редактора газети «Волинь»

Коли ж «томагавки» полетять на москву?..

Ліквідовано чергового друга путіна – аятолу Хаменеї. Кремлівський диктатор скиглить про «порушення міжнародного права»

США та Ізраїль наважилися на початок ракетно-бомбової війни з Іраном і почали її в останній день зими, завдавши потужного повітряного удару по військових, промислових та ядерних об'єктах іранського режиму. Крім цього, ракети та бомби полетіли в «центри прийняття рішень», внаслідок чого була вбита частина іранської верхівки, включаючи верховного лідера – 86-літнього аятолу Алі Хаменеї, який залізною рукою правив країною з 1989 року.

За цей час цей огидний діяч втопив у крові кілька народних повстань, допоміг зброєю та фінансами багатьом терористичним організаціям, обстрілював Ізраїль, прагнувши стерти його з лиця землі, допоміг путіну вбивати українців, надавши йому «шахеда» та іншу зброю. Ще невідомо, чи призведе ліквідація Хаменеї до зміни влади в Ірані, бо військова повітряна операція триває, але вже точно можна сказати: «Собаці – собача смерть». Трамп таки нажився відповісти іранському диктатору його мовою – мовою сили. Бо право вже не діє.

Диявол не має релігії, він може прикриватись, як ісламом (Іран), так і православ'ям (росія). Але і там, і там керує Зло, тому так легко путін та Хаменеї знаходили спільну мову. Один не міг спати, поки не ліквідує Ізраїль, інший не спить, бо хоче знищити ненависну йому Україну. Але іронія в тому, що росія, яка застрягла у боях в Україні, ніяк дієво зараз не може допомогти своєму союзнику. Путіну залишається лиш скиглити про «цинічне порушення усіх норм людської моралі та міжнародного права» з боку США та Ізраїлю. Ах ти ж, падлюко, а вбивство за твоїм наказом сотень тисяч українців – це не «цинічне порушення моралі і права»?!

Приємно дивитись, як по всьому світу один за одним падають дружні до росії режими. В Сирії повалили Асада, який мусив тікати до москви, до Януковича. У Венесуелі американці захопили Мадуро. А тепер вишенька на торті – могутній Хаменеї вирушив на концерт Кобзона.

Як безсило після цього скрегочуть московські зуби, чути на пів світу. Сподіваємось, слабкість москви побачив Кім Чен Ін і це спонукатиме його припинити підтримку путіна. Бо хитрий лукашенко вже давно рознюхав, що пахне смаженим і почав налагоджувати стосунки з американцями.

Звісно, через нове загострення на Близькому Сході піднімуться ціни на нафту, а це зіграє на руку кремлю. Але це тимчасове явище. Бо в дальній перспективі втрата союзників матиме для росії дуже погані наслідки, – вона остаточно стане ізгоєм.

Якщо... звісно, її знову не врятують ті таки США, як це вже не раз було в історії. Бо Трамп по-ковбойськи може розправлятись з друзями путіна, але на нього самого чомусь дивиться закоханими очима.

Коли ж вже ця пелена у нього спаде і «томагавки» полетять на москву?.. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій КОТ – боєць із міста Нововолинська;
Володимир ГРОДСЬКИЙ – боєць із міста Рожище;
Сергій СЛІПЕЦЬ – боєць із села Черче Камінь-Каширського району;
Igor САВАС – боєць із міста Володимир;
Юрій ПАВЛЯК – боєць із села Бегета Володимирського району;
Василь БАКУН – боєць із села Суходоли Володимирського району;
Олександр НАЗАРЧУК – боєць із села Берестяне, що на Ківерцівщині;
Микола КОРОЛЬ

– боєць із міста Горохова;
Богдан ТЮХТЕЙ – боєць із села Розничі, що на Маневиччині;
Василь ОРИШКЕВИЧ – боєць із міста Ковеля;
Олександр ДРОБОТ – боєць із села Крать Володимирського району;
Віктор ВАВРИНОК – боєць із села Верба Володимирського району;
Вадим ГУСКА – боєць родом із села Угринів, що на Горохівщині;
Володимир МАРЧУК – боєць із села Княгининок Луцького району;
Назар КІПЕРЧУК –

боєць із міста Ковеля;
Віктор МАКОВЕЦЬКИЙ – боєць із села Хотешів Камінь-Каширського району;
Василь ФІЛІПЧУК – боєць із села Лучичі, що на Ратнівщині;
Іван ДЬОРДАЙ – боєць із села Дубечне, що на Старовижівщині;
Макар ВОЛЬСЬКИЙ – боєць із села Зимне Володимирського району;
Микола ПЕТРОВСЬКИЙ – боєць із міста Ковеля;
Олександр КРУГЛІКОВ – боєць із міста Луцька;
Роман БОБИЦЬКИЙ – боєць родом із селища Локачі;

Володимир ШЕВЦОВ – боєць із села Гараджка Луцького району;
Євгеній ФІЛАС – боєць із міста Луцька;
Тарас МЕДВЕДЧУК – боєць із міста Луцька;
Андрій МІЩУК – боєць із міста Луцька;
Андрій СМАЛЮК – боєць із міста Луцька;
Віталій ДУДИК – боєць із села Туропин, що на Турійщині;
Володимир САВСОВСЬКИЙ – боєць із села Сокіл, що на Рожищенщині;
Анатолій СТАСЮК – боєць із селища Сенкевички, що на Горохівщині.

3 перших вуст

Справжня історія цієї війни ще буде написана

Вона того варта, бо буде наповнена історіями мужніх і мудрих людей, які врятували не лише життя багатьох, а й цілу державу, що не давала спокою як споконвічним ворогам, так і байдужим, зрадникам та корупціонерам, які роками використовували її як місце наживи, живучи в режимі «какая разлица» і чекаючи «руського мира»

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Герой України, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Сполученому Королівстві Великої Британії і Північній Ірландії

Ключовим героєм цієї війни, звісно, є наш український народ та наші Збройні сили, які попри зневіру, обман і політичні маніпуляції, що вміло проводяться рукою ворога, продовжують бо-

ротьбу вже не тільки за своє майбутнє, а й за свою історію.

На нашу біду, попри шалений спротив усе тих же ворогів, долаючи ворога у битвах, ми отримали нову війну, що стала наслідком страху

старого світу проти нової чуми. Ця війна, не вгамувавши своїх апетитів, відкриває все нові й нові фронти – від енергетики та власної історії до фронту за спокій на вулицях. Ворог, як і все та ж п'ята колона, не має ні честі, ні совісті і, на жаль, страху.

Хтось у цьому світі, як і 100 років тому, вважає, що зло можна накормити і заспокоїти. Проте нас вже не зламати і не обдурити, бо вибору в нас немає. **Наша головна зброя – наша єдність.**

Нам ще буде важко, проте точно вже не буде соромно. ■

■ Прямая мова

«Нас не пробачать за те, що ми стріляли в їхні танки, а не вітали квітами»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Андрій СИБІГА, міністр закордонних справ України, про втрату путіним трьох своїх друзів – Асада, Мадуро та Хаменеї (правителі Сирії, Венесуели та Ірану):

«Він не допоміг жодному з них. Ця динаміка доводить три речі. По-перше, росія не є надійним союзником навіть для тих, хто сильно на неї покладається. По-друге, поки росія застрягла у своїй безглуздій війні проти України, яку вона ніколи не виграє і відмовляється припиняти, її вплив у світі різко падає. По-третє, доміно повалених диктаторів має продовжуватися, і падіння путіна одного дня неминуче».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат від «Європейської Солідарності», про «плюси» для України через бомбардування Ірану військами США та Ізраїлю:

«Послаблення Ірану об'єктивно вигідне Україні, оскільки Іран є частиною ширшої антизахідної коаліції разом із росією та Китаєм. Саме Іран постачав російській федерації безпілотники «Шахед» і допомагав розвивати ракетні програми, які використовуються проти українських міст і цивільного населення. Будь-яке послаблення цього військово-промислового співробітництва прямо зменшує можливості росії вести війну проти України».

Сергій ФУРСА, блогер, фінансист, про «мінуси» для України через бомбардування Ірану військами США та Ізраїлю:

«Перш за все – це ціна на нафту. Вже неодноразово було сказано і написано, що смерть Кошечєєва, слабе місце росії – це економіка. І це наявність грошей на війну. А значить – йдеться про ціну на нафту. І от ця атака сприяє зростанню цін на нафту. А значить – збільшує прибутки росії... Можна було б розраховувати на позитив, якби атака призвела до зміни режиму. І якби у Трампа була стратегія. Але її, очевидно, немає. І змінити режим без наземної великої масштабної операції неможливо. А її точно не буде».

Тарас ЧМУТ, волонтер, про ситуацію на фронті:

«росія програла «битву за зиму». А ми – виграла. На фронті вперше за багато місяців, а може й років, ми почали звільняти більше територій ніж втрачати. Дякуємо тим, хто тримає фронт».

Михайло ФЕДОРОВ, міністр оборони України, про рівень втрат окупантів, до якого має прагнути Україна:

«50 000 втрат ворога щомісяця – це частина нашого плану війни. Поеднання Лінії дронів, дронівих полків із програмою базового забезпечення бригад БПЛА допоможе втілити його в життя (зараз росіяни мають вбитими та важко пораненими приблизно 30 тисяч солдат щомісяця. – Ред.)».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про корупційні скандали у вищих щаблях влади:

«Кожен корупційний злочин високопосадовця, військовика чи очільника силових структур – це крок до знищення української державності. Це не просто зловживання, а пряма допомога ворогу, який прагне ліквідувати Україну».

Віктор АНДРУСІВ, аналітик, про суперечку, хто винен у провалі українського контрнаступу у 2023 році (нещодавно Залужний звинуватив Зеленського, що той наказав розпорозити сили на два напрямки. – Ред.):

«У провалі контрнаступу винен Джозєф Байден. Після успішного контрнаступу на Херсон в 2022 році російські війська були в повній кризі. Це був найкращий час для продовження, але американська розвідка доповіла, що загроза застосування ядерної зброї складає 50/50. Після того Байден почав обмежувати озброєння і закликати припинити наступ, коли для нього були найкращі перспективи».

Сайд ІСМАГІЛОВ, ексмуфті Духовного управління мусульман України «Умма», нині військовослужбовець ЗСУ, про те, як вижити:

«Боротьба і спротив – це єдина можливість вижити, іншої немає, зрозумійте, нас не помилують і не пробачать за те, що ми стріляли в їхні танки, а не вітали квітами. Лють і ненависть до нас кипить в їхніх чорних душах, тому вони закатовують і розстрілюють неозброєних полонених, вони не вагаючись бомблять міста, розраховуючи, що ми замерземо і будемо голодувати».

Юрій БУТУСОВ, журналіст, військовослужбовець ЗСУ, про мирні переговори:

«Переговори про мир, які будуть ефективними, почнуться тільки після того, як ми зупинимо росіян і протягом кількох місяців вони не зможуть зробити жодного кроку вперед. Усе інше – інформаційний шум, жуйка, якою годують суспільство, щоб люди не думали про реальні проблеми, а вірили, що треба ще трохи потерпіти – два-три тижні – і все само по собі заспокоїться і розсмокчеться... У нас є сили для зупинки росіян. У нас є для цього люди. Нам потрібні зміни, щоб цього досягти. Лише після цього стануть можливими будь-які розмови про мир».

Єгор ЧЕРНЄВ, народний депутат із фракції «Слуга Народу», про те, як Україна намагається перенаправити частину кредиту у 90 мільярдів євро на фінансування військових:

«Ми зараз працюємо з європейськими партнерами, щоб перенаправити частину грошей, які були виділені Україні з 90 млрд, на грошове забезпечення наших військовослужбовців, є вже ідеї щодо нових контрактів в Міністерстві оборони, але вони потребують фінансування. Ці ідеї спрямовані на збільшення базової ставки для тих, хто вже у війську або прийде в нього. Грошове забезпечення має бути збільшено і це має бути мотивуючим фактором для наших військовослужбовців, наших Сил оборони».

■ Політична кухня

Ми заплатили страшну ціну за «какая різниця»

«Ми не програли завдяки українському народові і ЗСУ»

24 лютого – це день, який ти вже ніколи не зможеш забути. Четверта ранку, «червоний» від дзвінків телефон та вибухи, від яких прокинулася вся країна. І до горла підбиралася липкий страх, хоча я й не мав сумнівів щодо намірів росії

рив та їхньої розвідки. Ми закликали виставити дві десантні бригади біля Чонгару (через нього проходить один із сухопутних шляхів із материкової України до Криму. – Ред.), захистити Чорнобиль-

Тро. Тоді нас не слушали.

Замість реальних дій відбулося зіткнення двох ідеологій. Перша – це армія, мова, віра. А інша – яка різниця. Саме за останню ми заплатили страшну ціну.

Уявіть-но: якби у нас не було ПЦУ, а українці ходили б в храми до московських попів?!

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України

ську АЕС, розташувати бригаду на кордоні з білоруссю. Ми закликали доукомплектувати резервами першої черги основні бойові бригади та додати 40 мільярдів фінансування громадам для розгортання підрозділів

Чому ж ми не програли тоді? Ми не програли завдяки українському народові. А також єдності та рішучості, з якою українці виступили в перші години війни. Ніколи в житті не забуду дві тисячі людей, які зібрали-

■ Колесо історії

Біографія останнього командира УПА перемогла у рейтингу «Книжка року 2025»

Праця авторства народного депутата з фракції «Європейська Солідарність», історика та письменника Володимира В'ятровича «Генерал Кук. Біографія покоління УПА» перемогла у XXVII Всеукраїнському рейтингу «Книжка року 2025»

Василем Куком, провів із ним багато годин у розмовах.

«Це було «покоління реваншу». Ті, хто народився, коли їхні батьки програли визвольні змагання 1917–1921 років. Так вони створили в українській історії «єдине покоління професійних революціонерів», які кинули все заради боротьби за незалежність. Для мене дуже цінно, що ця книга стала помітною і затребуваною на такому багатому й різноманітному книжковому ринку сучасної України», – каже Володимир В'ятрович.

Перша читачка книги, відома українська письменниця Марія Матіос, зазначила: «Чесний літопис окремої людини і максимально об'ємний портрет часу».

Ольга СОКОЛОВА

Книга визнана найкращою в категорії «Минувшина» (номінація «Біографії / мемуари»). Праця розповідає про життя останнього командира Української повстанської армії Василя Кука (1913–2007).

Покоління УПА передало нам естафету відповідальності за Україну – і ми зобов'язані її гідно нести.

Вона має обсяг 944 сторінки, вийшла у видавництві Vivat. Над цією книгою автор працював двадцять років. В'ятрович особисто був знайомий із

До речі, у всіх категоріях (а це 7 номінацій і по 2–4 підномінації в кожній) оцінювалося понад 1000 видань – на сотню більше, ніж торік.

Володимир В'ятрович особисто був знайомий із Василем Куком, провів із ним багато годин у розмовах.

■ Прямая мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України:

У час великої війни за свободу такі книжки мають особливе значення. Вони формують історичну пам'ять, зміцнюють національну гідність і нагадують: наша боротьба має глибоке коріння. Покоління УПА передало нам естафету відповідальності за Україну – і ми зобов'язані її гідно нести. Знаю, що робота над книжкою тривала десятиліттями, знаю скільки сил було туди вкладено. Тому дякую за працю, за принциповість і за відстоювання історичної правди.

■ Про це говорять

Микола Федік (ліворуч) та Анатолій Вітів (праворуч) за два місяці «нашкребли» мільйони на внесення застави.

Фотож: «Суспільне Луцьк».

11 мільйонів гривень за свободу «свободівців»

Волинські депутати сплатили застави у корупційній справі щодо 30 тисяч доларів хабаря. Але слідство ще триває...

Наталія ВОСКРЕСЕНЬКА, «Суспільне Луцьк»

Депутат Волинської обласної ради від ВО «Свобода» Анатолій Вітів і депутат Луцької міської ради від ВО «Свобода» Микола Федік внесли визначені судом розміри застав – 6 мільйонів 300 тисяч та 4 мільйони 992 тисячі гривень відповідно.

Йдеться про обрані для них запобіжні заходи у справі щодо 30 тисяч доларів хабаря.

Інформацію щодо застав журналістам підтвердили телефоном у пресслужбі Вищого антикорупційного суду України.

ПОЗИЦІЯ ЗАХИСТУ АНАТОЛІЯ ВІТИВА

Поспілкуватися з депутатом Волинської обласної ради від ВО «Свобода» Анатолієм Вітівим «Суспільному» не вдалося: його телефон впродовж дня був вимкнений. Його адвокат Костянтин Глоба розповів, що попередньо визначений розмір застави – 10 мільйонів гривень – суддя визнав

як непомірний для підозрюваного та зменшив цю суму до 6,3 мільйона. З його слів, ця сума була сплачена 25 лютого.

Костянтин Глоба зазначив, що наразі захист зосередив свою увагу на незаконності притягнення Анатолія Вітїва до кримінальної відповідальності у зв'язку з тим, що не зафіксовані дії, які становлять склад злочину.

«Вважаємо обвинувачення деякою мірою політичним, пов'язаним із усуненням політичних конкурентів, оскільки саме твердження прокуратури, що Вітїв разом із п'ятьма депутатами мав забезпечити прийняття відповідних рішень при загальній кількості від 40 до 60 депутатів, є юридично неможливим», – додав адвокат.

Чи буде Анатолій Вітїв, який обмежений у спілкуванні з низкою міських та обласних депутатів відвідувати засідання сесії Волинської обласної ради – наразі невідомо.

ЩО СКАЗАВ МИКОЛА ФЕДІК

У телефонному коментарі «Суспільному Луцьк» Микола Федік підтвердив цю інформацію. Він розповів, що працює на своєму робочому місці – є заступником директора з організаційно-технічних питань Волинського

центру екстреної меддопомоги.

Розмір застави Микола Федік більше не оскаржував. З його слів, таку позицію обрав разом зі своїм адвокатом.

«У разі доведення вини їм загрожує позбавлення волі до 12 років із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3 років із конфіскацією майна.»

«Слідство триває. Поки слідство триває, я нічого коментувати не буду. Засідання сесії міської ради поки що не відвідував, лише комісію дистанційно», – зазначив Микола Федік.

Під час одного з попередніх судових засідань адвокат Миколи Федіка Максим Ткачук зазначав, що вилучені під час обшуків у Федіка 16 тисяч доларів США і півтори тисячі євро були відчужені через продаж нерухомості, а не хабар за «правильне» голосування по земельному

ЩО ВІДОМО ПРО ЦЮ СПРАВУ

19 грудня 2025 року детективи НАБУ оголосили підозри депутату облради Анатолію Вітїву, депутату Луцькради Миколі Федіку і

колишньому нардепу і підприємцю Юрію Савчуку в хабарництві. Того ж дня відбулися обшуки в кабінетах Луцького міського голови Ігоря Поліщука і голови облради Григорія Недопада.

За даними слідства, в екснардепа Юрія Савчука просили 30 тисяч доларів США, за які обіцяли допомогти з отриманням дозволів на будівництво багатоквартирного житлового комплексу в місті Луцьку. Слідство задокументувало факти надання й одержання частини коштів, а саме 15 тисяч доларів США.

У липні 2025 року депутати Луцькради погодили детальний план території в межах вулиць Чорновола, Ветеранів та річки Сапалаївки. Відповідно до документа, ковзанку «Снігова королева» запланували знести та спорудити на її місці житловий комплекс на 9 поверхів і майже пів тисячі квартир.

За даними САП, після ухвалення міськрадою рішення про затвердження детального плану території Юрій Савчук надав депутатам частину хабаря у сумі 15 тисяч

доларів США. Після цього Волинська облрада ухвалила рішення про зміну цільового призначення земельної ділянки, що дозволяє її забудувати.

Анатолію Вітїву та Миколі Федіку оголосили підозру за ч. 4 ст. 368 Кримінального кодексу України (ККУ). У разі доведення вини їм загрожує позбавлення волі до 12 років із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3 років із конфіскацією майна.

Колишньому нардепу Юрію Савчуку інкримінують ч. 1 ст. 369 ККУ. Йому, в разі доведення вини, загрожує штраф, обмеження чи позбавлення волі до 4 років. Юрій Савчук також є головою правління ГО «Федерація хокею Волинської області». ■

Погляд

Оксана ЗАБУЖКО, письменниця, феміністська літературознавиця, поетеса, есеїстка, публіцистка, викладачка та політична активістка

«Вас скорее раз'...бьом!»

Недавно (1 березня) я вперше на віку вилаялась матом публічно (досі під враженням, як це мені легко пішло! Війна, знаєте...)

А було так. Ембраер (літак) рейсу LO77 «Варшава – Вільнюс» закінчував посадку пасажирів. Моє місце було біля проходу, я вже сиділа, пристебнувшись і розгорнувши щойно куплену книжку (Grzegorz Rzeczowski, «Spiedzy Putina»), а в проході ще рухалась вервечка пасажирів далі на свої місця. І зненацька просто мені над головою радісно заревло руским голосом, поспало «б...дями» – якесь рашин-бидло, загальмувавши в проході, перегукувалось навстоячки через пів літака зі своїми друзьбами в кінці салону.

І – цілком спонтанно – з мене вихопилось безадресне, в простір:

– Господи, та коли ж вам уже нарешті заціпити!..

Тамте почуло, співвіднесло мій вигук зі своєю особою й енергійно зареагувало:

– Че-вооо???

Аж тут я його розгледіла – підвісив голову з-над книжки (здоровенне бурмилисько, під два метри заввишки, і ще й алкоголем від нього заносило – ну класика жанру!). І, так само відруховаю, я сказала йому те єдине, чого він точно не зміг би НЕ зрозуміти:

– Слава Україні!

На мить його було зіщулило, як від ляпасу, – ніколи не бачила точнішої ілюстрації до приказки «як чорт від ладану», – але він хутко оговтався:

– Слава россії! – заперечив обурено (а тиша в літаку вже стояла, як у вуслі!), – і, мов відчувачу, що це не досить переконливо прозвучало, додав уже з щирою ненавистю: – Не раз'є...алі вас ещю?

І от же цікаво: ще 4 роки тому мене б від такого діалогу потім тиждень трисило. А тут я не відчувала геть нічогосінько, крім того, що воно – мене (!) – БОІТЬСЯ (sic! – так!), – і відповіла йому спокійно і впевнено, його ж таки мовою, в дзвінкій занишклій тиші:

– Вас скорее раз'...бьом!

На диво, він замовк – тільки, рушаючи далі по проході, зі злості вдарив ногою власну валізку (!).

Потім із задніх рядів, де сиділи його другани, долинули уривки схвильованих реплік – «на емоциях, да...», – і з виправдальних інтонацій я виснувала, що це не інакше як «харошие рускіє» по європах подорожують, либонь, ще й чекаючи де-небудь у Вільнюсі на свій «вид на жительство», тож тим часом від публічного «зетництва» їм слід утримуватись, і вони гуртом доповіли друганові, що так необачно себе видав і підставляє їх усіх...

Але бачили б ви, як поштиво зносили мені після рейсу валізку старші польські панове, що були свідками цієї сцени!.. Майже запобігливо, слово чести. (Може, теж мені повірили, що – «раз'...бьом»? ☹).

От. І не кажіть мені, що мат не може бути в українській літературі художнім засобом. :)

Контекст, товариство, контекст – все залежить від контексту... ■

■ Оце так-так!

Три роки тюрми, бо пустив із димом помешкання колишньої коханої

Цими днями Рівненський міський суд виніс вирок лучанину Денису Гуревичу за підпал квартири ексдружини

Раїса ІВАНЮК

Як йдеться у вирокі суду, подружжя на момент події разом не проживало. Жінка мешкала у квартирі в Рівному окремо від чоловіка. За її словами, вони перебували у конфлікті та фактично припинили спільне життя.

Інцидент стався 18 ли-

стопада 2023 року близько 19:00. Обвинувачений, скориставшись ключами, які раніше взяв без дозволу, проник до помешкання без згоди власниці. Там він підпалив одяг у шафі, після чого залишив квартиру, зачинивши вхідні двері.

Унаслідок пожежі було знищено меблі, одяг та речі домашнього вжитку, пошкоджено стіни, стелю та підлогу. Експерти оцінили завдані збитки у 119 тисяч гривень, усю суму лучанин відшкодував.

У суді обвинувачений своєї вини не визнав. Він

стверджував, що пожежа могла виникнути через куріння у квартирі. Водночас потерпіла повідомила, що

«Потерпіла повідомила, що дозволу на перебування у помешканні чоловік не мав, ключі вона йому також не давала.»

дозволу на перебування у помешканні чоловік не мав, ключі вона йому також не давала.

Суддя Сергій Наумов визнав Дениса Гуревича винним за ч. 1 ст. 162 (незаконне проникнення до житла) та ч.

2 ст. 15, ч. 2 ст. 194 КК України (замах на умисне знищення майна шляхом підпалу). За сукупністю злочинів, а

також із врахуванням попереднього вироку, чоловікові остаточно призначили покарання у вигляді трьох років і трьох місяців позбавлення волі.

Рішення ще можна оскаржити. ■

■ Прямая мова

Андрій СИБІГА, міністр закордонних справ України, про те, що не можна довіряти росії:

путіна взагалі більше хвилює зростання цін на нафту, ніж його «партнери» в Тегерані. (...) путін висловив співчуття після смерті Хаменеї і все. У сухому залишку: москва завжди зрадить тих, хто розраховує на її підтримку. У найкритичніший момент росія просто вмиє руки.

Річний фонд заробітної плати керівних посадовців Волинської обласної прокуратури у 2025 році сягнув 23,1 мільйона гривень. Це сукупна річна заробітна плата з усіма нарахуваннями 18 посадовців обласної прокуратури: керівника, трьох заступників та 14 начальників відділів. Щомісячно ж їм нараховували орієнтовно від 100 до понад 250 тисяч гривень, з'ясували журналісти Центру розслідувань «Сила правди».

Волинь має найвищий показник в Україні за кількістю відкритих центрів життєстійкості – вони функціонують у 36 із 54 громад області.

У Шацькій громаді в межах підтримки сімей, які через війну змушені були залишити свої домівки, діти з внутрішньо переміщених сімей отримали дитячі велосипеди. Ця ініціатива стала можливою завдяки співпраці громади з міжнародним фондом «Ei hjelpende hånd» (Норвегія/Данія).

Пульс тижня
Жінка змушувала до участі у порнографії... свою 3-річну доньку
Шокуючий випадок зафіксовано в обласному центрі
Наталка НЕКОЗ

Ювенальні прокурори Волинської обласної прокуратури повідомили про підозру 29-річній жительці міста Луцьк, яка знімала та збувала дитячу порнографію, примушуючи трирічну доньку до участі в створенні таких відео.
Встановлено, що підозрювана – матір трьох малолітніх дітей.
Провівши контроль за вчиненням злочину, правоохоронці затримали жінку у процесуальному порядку.
Їй повідомлено про підозру у виготовленні, зберіганні, збуті та примушуванні малолітньої до участі у створенні дитячої порнографії (ч. 4 ст. 301-1 КК України).
Діти вилучені та влаштовані в притулок. Вирішується питання про обрання підозрюваній запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

Молотком забив до смерті матір й залишив у кімнаті...
У Луцьку чоловік жорстоко розправився з найріднішою людиною
Любомира НАТИНКА

Прокурори Луцької окружної прокуратури направили до суду обвинувальний акт щодо жителя міста Луцьк за фактом вчинення умисного вбивства (ч. 1 ст. 115 КК України).
Встановлено, що у листопаді 2025 року 49-річний чоловік завдав ударів молотком по голові своїй 74-річній матері, внаслідок чого вона померла. Ще кілька днів волинянин зберігав тіло убитої в квартирі.
Обвинувачений перебуває під вартою. Відомо, що чоловік уже притягувався до кримінальної відповідальності за умисне вбивство.
Тим часом також у Луцьку 23-річний харків'янин зарізав місцевого 21-літнього юнака. Під час вживання алкоголю між чоловіками виник конфлікт. У момент інциденту старший спричинив ножове поранення в живіт молодшому, яке виявилось фатальним... ■

Рибалка-браконьєр завдав збитків на 663 тисячі гривень
Цей випадок зафіксовано на водосховищі в селі Гумнище Луцького району
Катерина ЗАГАЙКО

Як йдеться у вирокі Горохівського районного суду, скориставшись човном, надвечір 11 червня 2024 року Дмитро Б. встановив дев'ять сіток. Зранку наступного дня дістав улов риби: 16 лящів, 94 плітки, 23 окуни, два карасі і одну щуку. Проте риболова затримали представники рибоохоронного патруля і зафіксували, що він незаконно наловив риби на 663 тисячі гривень.
На судовому засіданні обвинувачений свою провину визнав частково. Мовляв, справді ловив рибу, але сітки не встановлював через низький рівень води. Чоловік не працює, його вперше притягують до криміналу, характеризується позитивно, має на утриманні трьох дітей.
Дослідивши докази, суд призначив Дмитру Б. два роки обмеження волі, які замінив роком іспитового строку. Ще він заплатить 20 тисяч гривень за проведення експертиз. ■

Міський голова Ігор Поліщук взяв участь в урочистому відкритті тенісної Академії, яку нещодавно збудували в селі Зміїнець Луцької громади. Це перша на Волині та друга на Заході України така тенісна арена.

Історична пам'ятка оживає: після десяти місяців ремонту у Луцьку запрацювала аптека-музей, розташована за адресою вул. Драгоманова, 11.

Луцька компанія «Клевер Сторс», яка розвиває мережу маркетів «Сім23» та «Сімі», стала другою за кількістю магазинів в Україні (+41% за рік і 133 нові магазини). Найбільшою мережею країни залишається АТБ.

Прощу слова!
Був скептиком – тепер знімаю капелюха. І запрошую в ЛНТУ!

Оскільки я є давнім читачем «Волині», то дуже боляче сприйняв той факт, що про перемогу на виборах ректора Луцького національного технічного університету Ірини Вахович шанована мною газета обмежилася одним абзацом із маленьким фото. Вважаю це несправедливістю, адже нинішня очільниця ЛНТУ заслуговує на значно більше.
І прошу не сприймати ці слова як підлабузництво – у моєму віці вже не до підлезувань. Але справедливість має бути

Петро БІСКУБ, доцент факультету архітектури, будівництва та дизайну ЛНТУ

Усі на Волині й далеко за її межами знають, що «легендою» Луцького національного технічного університету називають світлої пам'яті Віктора Володимировича Божидарніка (1945–2015), який очолював заклад від часу становлення як індустріального інституту в 1991 році. Це була епоха розбудови, формування авторитету, здобуття статусу національного.

Він віддав університету всього себе. Його усмінене обличчя зі світлини у вестибюлі на першому поверсі й сьогодні спонукає зупинитися і вклонитися.

Тому, коли у 2020 році перемогу на виборах ректора здобула Ірина Вахович, у багатьох працівників (зізнаюся – і в мене) були сумніви: чи зможе тендітна жінка очолити складний, багатогалузевий, понад десятитисячний колектив?

Адже ректорське крісло – це не м'який трон із бархатними підлокітниками. Це – твердий табурет без спинки. До нього сходяться глобальні виклики і дрібні побутові проблеми, кадрові рішення і людські долі. І сидіти на ньому – зовсім некомфортно.

До того ж саме на початок її каденції припали пандемія COVID-19 і повномасштабне російське вторгнення – найтяжчі випробування для країни і для системи освіти.

І все ж – їй вдалося. Настільки, що на чергових виборах 9 грудня 2025 року вона перемогла з переконливою перевагою: 520 голосів «за» проти 20 «проти». І голос п'ятирічного скептика тепер твердо був за неї.

Чому?
Бо за ці роки, завдяки наполегливій праці, з'явилися і

Навчальний заклад виглядає по-європейському.

А яка крутезна актовка зала вишу!

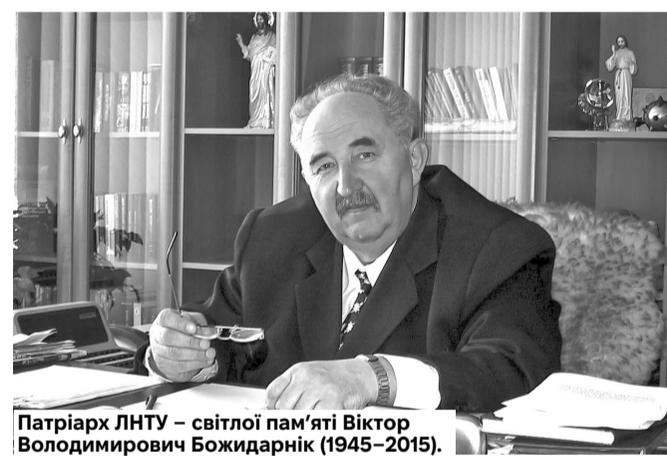
Цими днями ректор Луцького національного технічного університету Ірина Вахович отримала титул та нагрудний знак «Почесний амбасадор Луцька».

«спинка», і «підлокітники» для того символічного табурета. Бо крапля справді точить камінь.

Насамперед змінився простір. Свіжий жіночий погляд звернув увагу на комфорт внутрішнього середовища й зовнішній вигляд корпусів. Адже університет, який готує інженерів, сам має бути взірцем інженерної культури.

Не можна навчати будівельників у занедбаних аудиторіях, енергетиків – у темних приміщеннях, IT-інженерів – у застарілому середовищі. Бо з давніх-давен людину зустрічали та оцінювали за рівнем її охайності та одягу, як і господаря – по його обійстю. Так і зворотно. В гарному обійсті не допустимий внутрішній безлад, як в інтелігентній на вигляд людині – абсурд у голові. Такий навчальний заклад – не просто ВИШ, а частина індустріального розвитку майбутнього нашої України.

За п'ять років університет змінив обличчя і, що важливіше, – атмосферу. Оновлені аудиторії, сучасні локації для відпочинку між заняттями, спортзал, басейн, льодова ковзанка. Простір став

Патріарх ЛНТУ – світлої пам'яті Віктор Володимирович Божидарнік (1945–2015).

Не можна навчати будівельників у занедбаних аудиторіях, енергетиків – у малоосвітлених, темних приміщеннях, IT-інженерів – у застарілому середовищі.

світлим, функціональним і гідним молоді.

Сьогодні благоустрій ЛНТУ формує інше сприйняття закладу. Бо охайне подвір'я й продуманий простір змінюють ставлення – як до університету, так і до себе в ньому.

Це відчувають не лише студенти, а й ті «аксакалі» університету, які працюють від його створення. З'явилося відчуття піднесеної, європейської атмосфери.

Недарма ще понад дві тисячі років тому римський архітектор Марк Вітрувій

сформулював знамениту тріаду: міцність (firmitas), користь (utilitas) і краса (venustas). Лише їхня єдність забезпечує досконалість споруди.

Перший постулат – міцність – заклав патріарх закладу Віктор Божидарнік.

Другий і третій – користь і краса – сьогодні послідовно втілює Ірина Вахович.

Можливо, саме тому цифри 520 і 20 говорять самі за себе.

І, на мою думку, заслуговують на більше, ніж маленький абзац. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення – 50 грн за одне найменування. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 100 грн за одну публікацію. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – 100 грн. Оплата у відділеннях ПриватБанку.

РІЗНЕ
● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.
● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будів-

вельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Куплю свіже пір'я. Тел. 050 825 01 06.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ
● Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD 000007LYJ000), дійсну до 14.07.2026 р., видану на ім'я Мончук Андрій Володимирович, вважати недійсною.
● Диплом магістра та додаток до диплома (серія M25 № 130742), видані 31.12.2025 р. Волинським національним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Дігел Анна, вважати недійсними.

■ Знай наших!

Наймолодший голова громади в Україні не боїться сідати в трактор, щоб розчистити сніг

У Поромівській територіальній громаді Володимирського району Волинської області зима приходиться не лише зі снігом, а й з перевіркою на міцність. Дороги перемигає так, що за ніч вони зникають під білою ковдрою, шкільні автобуси ризикують не виїхати, а «швидка» – не встигнути. І тоді за кермо трактора сідає голова громади. Олегаві Савчуку – лише 30. Серед 1 436 громад України він – наймолодший голова. Та коли бачиш його в кабінеті, де на столі акуратно складені документи з освіти, медицини й бюджету, а поруч – телефон, який розривається, розумієш: тут не про вік. Тут – про відповідальність

Ігор ЛІСОВИЙ

«ЯКЩО НЕ БЕРЕШ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ – ЗА ТЕБЕ ВИРІШАТЬ ІНШІ»

Нинішньої зими, коли заметіль скувала дороги, Олег Савчук сів у трактор і поїхав розчищати вулиці. Хтось назве це красивим жестом для фото. Але в селах знають: якщо не вийти самому, ніхто не прийде. Сніг не питає про посаду. Цей епізод швидко розлетівся селами. Люди говорили не стільки про трактор, скільки про готовність бути поряд. У малих громадах такі речі важать більше, ніж офіційні промови.

– **Пане Олеже, представте себе людям: навчання, батьки, сім'я, хто мав у юності, молодості вплив на формування світогляду. Яка книга, життєва ситуація були повчальними?**

– Народився і виріс у селі Поромів. Звичайна сільська сім'я, прості батьки, які навчили головного – працювати і тримати слово. Освіта – не для «галочки», а для розуміння процесів та

відповідальності. Світогляд формували батьки і церква. Великий вплив мав приклад людей, які не чекали, що хтось зробить замість них. Серед книг сильне враження справила Біблія – як основа цінностей і відповідальності. Повчальною стала проста життєва істина: якщо не береш відповідальність – за тебе вирішать інші.

Сільське самоврядування – це не сцена і не мікрофон. Це безкінечні наради, пошук фінансування, розмови з людьми, які приходять зі своїм боєм. Це вміння балансувати між державними вимогами і реальними можливостями.

Олег Савчук – приклад того, як нове покоління управлінців входить у владу не заради статусу, а заради роботи. Йому лише 30, але за спиною – досвід щоденних рішень, які впливають на життя тисяч людей.

Поромівська громада живе своїм звичним ритмом: діти йдуть до школи, медики приймають пацієнтів, волонтери готують допомогу. І десь серед цього руху – голова громади, який

«Я виріс у селі. Розчистити дорогу – це нормальна чоловіча робота».

однаково впевнено тримає кермо трактора і бюджетні документи. Можливо, саме з таких історій і складається майбутнє українського села – тихе, наполегливе і відповідальне.

– **Перші відчуття після обрання головою, і перші незгоди, прорахунки, успіхи?**

– Перші емоції – не радість, а усвідомлення масштабу відповідальності. Ти відповідаєш не за себе, а за тисячі людей. Були незгоди, були прорахунки – без цього немає розвитку. Головне – визнавати помилки і ви-

правляти їх... Перші успіхи – це коли громада починає бачити результат: дороги, підтримка медицини, освіти, конкретні рішення, а не обіцянки.

– **Робота до і після війни: додалося сивини у молодому віці?**

– До війни було чітке розуміння напрямку, як розвивати громаду. Після початку повномасштабного вторгнення багато пріоритетів було змінено. Та основний із напрямків – це допомога Збройним Силам України. За 4 роки повномасштабного вторгнення

ми надали субвенцій більше, ніж на 15 мільйонів гривень... Чи додалося сивини? Безумовно. Коли щодня приймаєш рішення в умовах невизначеності, це не минає безслідно. Але війна навчила швидкості, чіткості і пріоритетів: безпека людей – перше.

Особливу сторінку в житті громади займають волонтери. У Поромові не чекають, поки хтось приїде і зробить. Тут організуються самі: виготовляють окопні свічки, збирають допомогу військовим, готують передачі на фронт. Савчук не стоїть осторонь – він координує, домовляється, допомагає з транспортом і логістикою. «Громада – це не про кабінет, це про людей», – каже він у розмові. І в цих словах немає політичної декларації. Є розуміння, що сьогодні успіх вимірюється не кількістю лайків, а кількістю вирішених питань.

«НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ ГОЛОВНЕ – НЕ ПАРТІЯ, А РЕЗУЛЬТАТ ДЛЯ ГРОМАДИ»

Бути наймолодшим серед 1 436 голів громад України – це водночас і гордість, і тягар. Молодість часто зустрічає скепсис: мовляв, не вистачить досвіду. Та, можливо, саме вона дає іншу якість – енергію, відкритість до нових рішень, здатність швидко реагувати.

– **З чим виборці ідуть сьогодні до голови і що найважчим є у вашій діяльності?**

– Йдуть із різним: соціальні питання, допомога військовим, проблеми з документами, дороги, медицина, світло, вода. Найважче – коли проблема людини об'єктивно виходить за межі повноважень громади, але ти все одно мусиш шукати рішення. І ще важко, коли ресурс обмежений, а потреб багато.

– **Чи відчуваєте підтримку партії «Європейська Солідарність», від команди якої у жовтні 2020 року йшли на вибори і перемогли?**

– Це – команда, яка має чітку державницьку позицію. Підтримка є у стратегічних питаннях, у законодавчих ініціативах, у комунікації.

«Найважче – коли проблема людини об'єктивно виходить за межі повноважень громади, але ти все одно мусиш шукати рішення.»

Але на місцевому рівні головне – не партія, а результат для громади.

– **Сісти за кермо трактора і розчистити в громаді дороги від снігу – це піар голови, чисто людський обов'язок, відчуття, що ось це і є чоловіча робота?**

– Це не піар. Це – відповідальність. Якщо є техніка і потрібно допомогти – треба сідати і робити. Я виріс у селі. Розчистити дорогу – це нормальна чоловіча робота. Людям важливо не те, хто на фото, а те, чи можна виїхати з двору. І також мені це дуже подобається: знати з кабіни трактора, як відбувається робота тракториста.

– **Якщо є вільна хвилинка, то чому її віддаєте?**

– Рідко, але буває. Проводжу час із сім'єю, з дітьми. Це заряджає більше, ніж будь-який відпочинок. Іноді – тиша, книга або просто прогулянка, і подивитися на життя без нарад і телефонів. Це допомагає не втрачати реальність. ■

■ От сволоти!

У Володимирі вандали отруїли воду в колонці соляркою

Тепер тут вода є непридатною для пиття

Любомира НАТИНКА

Як інформує КП «Володимирводоканал», на вулиці Професора Бобка у Володимирі невідомі зловмисники вчинили акт відвертого вандалізму – до водорозбірної колонки насипали саморізів та залили всередину солярку. Інцидент викликав обурення серед місцевих мешканців, адже йдеться не просто про пошкодження майна, а про навмисне забруднення джерела води.

Кілька місяців тому у воді з цієї колонки вже було зафіксовано перевищення норми нітратів. Водночас її можна використовувати для технічних потреб. Попри застереження, частина людей продовжувала набирати воду й для споживання. Та тепер ситуація стала критичною – після того, як хтось навмисне перетво-

Зловмисники до водорозбірної колонки насипали саморізів та залили всередину солярку...

«Кілька місяців тому у воді з цієї колонки вже було зафіксовано перевищення норми нітратів. Водночас її можна використовувати для технічних потреб.»

рив колонку на осередок небезпеки.

Про випадок розповів місцевий житель Вадим, який оприлюднив відео та прокоментував ситуацію. За його словами, в умовах воєнного стану такі об'єкти мають стратегічне значення для громади. Він наголосив, особи, причетні до псування колонки, повинні понести відповідальність, і пообіцяв звернутися до правоохоронних органів із вимогою розслідувати інцидент та встановити винних.

Водночас Вадим подякував працівникам водоканалу за оперативну реакцію – фахівці швидко відреагували на звернення та вжили необхідних заходів.

Варто зазначити, ця колонка не перебуває на балансі підприємства, тож формально воно не несе за неї відповідальності. Однак залишатися осторонь у ситуації, яка становить потенційну загрозу для мешканців, неможливо – адже йдеться передусім про безпеку людей та інтереси громади.

Наразі колонку відремонтовано. Однак вода для пиття є непридатною! ■

■ Кримінальне читиво

Пробачив у суді чоловіка, який 6 разів вистрілював йому в обличчя

Очевидно, жертву добряче задобрили...

Ліна ВОГОНЬ

Іваничівський районний суд Волинської області заклав кримінальне провадження щодо Олександра Соколова, який шість разів вистрілював в обличчя знайомому. Обвинувачений примирився з потерпілим, тож той відмовився від претензій.

Як йдеться в ухвалі суду, інцидент стався вранці 1 грудня 2024 року. За даними слідства, Олександр Соколов прийшов на подвір'я знайомого, з яким мав неприязні стосунки, та шість разів вистрілював у його бік із револьвера марки «Латек».

Унаслідок стрілянини потерпілий отримав

серйозні травми обличчя: шість пневматичних поранень, перелом верхньої та нижньої щелепи, а також кісток носа. Такі ушкодження кваліфікували як середньої тяжкості.

У суді потерпілий повідомив, що примирився з обвинуваченим і не має до нього жодних претензій, а також не подаватиме цивільного позову.

Суддя Марта Федечко задовольнила клопотання адвоката обвинуваченого про закриття кримінального провадження за ч. 1 ст. 122 КК України (умисне тілесне ушкодження середньої тяжкості).

Ухвалу ще можна оскаржити в апеляційному порядку. ■

Незламні

«Я бачив, що мені відірвало ліву руку – вона висіла на сухожиллі, права теж була посічена»

Закінчення. Початок – на с. 1, 2

Катерина ЗУБЧУК

«ПОМІЧЕНИЙ МІНОМЕТ, ЯКИЙ ЦІЛИТЬСЯ, СХОЖЕ, ПО ВАС»

Дмитро був серед тих, хто влітку 2024 року штурмував Курську область. Бої почалися 6 серпня, коли Збройні Сили України перетнули російсько-український кордон поблизу міста Суджа (для довідки: «12 серпня українська влада вперше підтвердила участь ЗСУ в наступі, а 14-го сказала, що українські війська сформували «буферну санітарну зону» у цілях самооборони. На кінець серпня українські війська контролювали близько 1100 км² Курської області).

Дмитро стоїть у черзі на біонічний, «розумніший» протез, з яким і улюблена ним рибецька буде доступнішою.

– Навіть не знаю, що сказати... Мабусть, там, де я знаходився, мені пощастило... Я мав іти на штурм вчора, але нас взяли наступного ранку. Це вже – 14 серпня. До речі, я був з РПГ («ручним протитанковим гранатометом»). – (Авт.) – один на весь взвод. Ми штурмували посадку. Частину відбили й там закріпилися. Чекали допомоги. Її ж не було. Ні артилерією нас не підтримали, ні людьми. Чоловік двадцять опалився. Всі інші знаходилися позаду – на перезимі. Як РПГешник, я мав прикривати всі кутки. В мене була рация, щоб мені могли повідомити, чи є якийсь рух техніки, відступ очікується чи наступ. І ось я чую по рации, що був помічений міномет, який «цілиться, схоже, по вас» (дрон-коректувальник висів над нами, а чи наш він, чи ворожий – ніхто не говорив).

Перший вистріл міномета пішов у поле – за метрів сто від Дмитра, а другий – уже за метр від нього, й про це в чоловіка такий спомин: – Прилетів 120-міліметровий снаряд. Я тільки встиг вилізти на дерево й закрити голову руками. Бачив, що мені відірвало ліву руку – вона висіла на сухожиллі. Накладою турнікет – не можу його затиснути, бо й права рука посічена. Хлопці допомогли. І на праву руку зразу поставили турнікет, але я попросив зняти, бо знав, що коли його перетримають, то буде турнікетний синдром, і

тоді закінчиться ампутацією. Вісім годин я лежав в окопі, поки приїхала евакуаційна машина й забрала мене та інших поранених... Дмитро Повх тиждень був на Курщині. Хтось може, скаже: «Всього сім», але у пеклі війни – це: «Ах сім!». Три дні сидів із побратимами в оточенні. Потім був штурм трьох лісосік, а от на четвертій – противник його вихарував і поцілів снарядом («РПГешників ворог не любить, бо вони багато шкоди завдають і техніці, й особово-воєнній складу»).

Згадуючи дні в оточенні, Дмитро розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

в Київ, Пушу-Водицю. А потім мама, Наталія Петрівна, котра працює в Камінь-Каширській районній лікарні молодшою медсестрою, сказала синові: «Давай, додому тебе заберу». І, за на-

правленням, він перевівся у Камінь-Каширський медичний заклад.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

дає, обіцяне виконає, а освідчуватися рідному краю сміливими проектами, планами, рішеннями – для Вас це повсякчас буде невтомно та надважливо.

«Ви побачите як зміниться Горохів», – обіцяли Ви, балотуючись на посаду мера древнього міста, і вже 20 років поспіль робите його обличчя, а нині добробут усієї великої громади самотунити, красивим, самодостатнім. І про це вже можна написати змістовну повчальну книгу.

Маємо честь бути Вашою командою, підтримувати Ваші ініціативи, шанувати Вашу людяність та інтелігентність, хист бути з колегами мудрим керівником та другом, а в громаді – господарем. Навіть у війну в Горохові надійно, доброту та заширно від дивовижного відчуття: тут не

залишать наодинці ні з радістю, ні з бідом, а вітання з ювілеєм прийматимете від захисників із усіх фронтів, вдячних Вам за слово чоловіка та волонтера.

Ми бажемо найголовнішого – миру в рідній Україні, радості в чудовій родині, Божого благословення та багатоліття!

З першим 50-річчям Вас, ювіляре! З повагою – старости Горохівської територіальної громади Тетяна Панасюк, Наталія Сірук, Євген Пились, Віктор Коритко, Ярослав Зеленський, Олександр Мартинюк, Василь Казун, екстароста Михайло Цуцман.

залишать наодинці ні з радістю, ні з бідом, а вітання з ювілеєм прийматимете від захисників із усіх фронтів, вдячних Вам за слово чоловіка та волонтера.

Ми бажемо найголовнішого – миру в рідній Україні, радості в чудовій родині, Божого благословення та багатоліття!

З першим 50-річчям Вас, ювіляре! З повагою – старости Горохівської територіальної громади Тетяна Панасюк, Наталія Сірук, Євген Пились, Віктор Коритко, Ярослав Зеленський, Олександр Мартинюк, Василь Казун, екстароста Михайло Цуцман.

залишать наодинці ні з радістю, ні з бідом, а вітання з ювілеєм прийматимете від захисників із усіх фронтів, вдячних Вам за слово чоловіка та волонтера.

Ми бажемо найголовнішого – миру в рідній Україні, радості в чудовій родині, Божого благословення та багатоліття!

З першим 50-річчям Вас, ювіляре! З повагою – старости Горохівської територіальної громади Тетяна Панасюк, Наталія Сірук, Євген Пились, Віктор Коритко, Ярослав Зеленський, Олександр Мартинюк, Василь Казун, екстароста Михайло Цуцман.

залишать наодинці ні з радістю, ні з бідом, а вітання з ювілеєм прийматимете від захисників із усіх фронтів, вдячних Вам за слово чоловіка та волонтера.

Ми бажемо найголовнішого – миру в рідній Україні, радості в чудовій родині, Божого благословення та багатоліття!

З першим 50-річчям Вас, ювіляре! З повагою – старости Горохівської територіальної громади Тетяна Панасюк, Наталія Сірук, Євген Пились, Віктор Коритко, Ярослав Зеленський, Олександр Мартинюк, Василь Казун, екстароста Михайло Цуцман.

Дмитро Повх – один із них – каже: – Ще як я був у госпіталі Києва й міг уже виходити на вулицю, то один раз мене приємно вразило таке: до мене підійшла дівчинка років п'яти й подякувала за службу, за те, що воював. У такі моменти я розумію, за що воював. І от я приїхав у Камінь, йду вулицею, а на тебе дивляться, як на якого прокаженого, – особливо влітку, коли у футболці, а тому впадає у вічі моя ліва рука, точніш те, що її нема. Погляд бував такий: «А ми тебе туди не послали». Не кажу, що всі, але чимало таких людей, в кого взагалі нема відчуття війни, і якби забрати цю Алею, то можна було б сказати: «А яка у нас війна?».

...Дмитро Повх пішов на війну й вернувся. Судячи з його слів, хтось дивиться з гордістю на земляка, хтось – із подивом, бо сумнівався, що він може стати бійцем – не буде ховатися.

– Багато хто вважає, – каже чоловік, – що кожен, хто воював за Україну, то вже – Герой. Хоч, повторюся, декому це – байдухе. Особливо образливо, коли у маршрутці зайдеш і покажеш своє посвідчення учасника бойових дій, а на тебе дивляться так, ніби питають: «А де ти те посвідчення взяв?». Не розкажеш кожному про те, що пережив. На Курщині з нами йшли на штурм наші інструктори, які на війні – перший рік. От вони зізнавалися, що такого пекла не було ні у Товчанську, ні в Куп'янську. Запам'яталися слова одного командира: «Хлопці, не знаю, чи ми виберемося звідси живими, – такого я ще не бачив, щоб летіло все, включно з камінням». Снаряд прилетів, і він моментально загинув – Царство йому Небесне, як дивом вижили в тому пеклі?».

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

– Тут уже я звільнився зі служби, – розповідає Дмитро. – Поїхав до Львова, у центр воєнної травми «Суперх'юманс», й там мені поставили протез. Він недосконалий в тому плані, що важкий і малофункціональний.

Ім'я Волині

«Завжди пам'ятай про те, що дорогою, якою йдеш угору, можливо доведеться повертатися назад...»

Закінчення. Початок – на с. 1

Ніна КОСТРУБА

Віталій Миколайович у сільському господарстві, як з усмішкою знається, – з малечих літ, і ніколи не приховував, що він – дитина села. Мав тягу до знань і наполегливо вчився. Закінчив Рівненський сільськогосподарський технікум, у 1987 році – Львівський політехнічний інститут. У 24 роки став головою колгоспу у Чаруківі Луцького району, починаючи з 1982-го, керував романівським господарством. Має майже 50 років трудового стажу, 15 із них – на чиновницьких посадах у Волинській ОДА. Ніколи не прагнув, як каже, перескочити через себе, і завжди радо повертався на романівські простори. За мудрість, чесність, порядність, підтримку і довірою люди йому довіряли і поважали, поважають, бо побачили, що хто не лінується і добросовісно працює, у того й життя змінилося на краще. Усі в Романові знають, як Віталій Заремба безкорисливо дбає про соціальну сферу села, про дошкільнят і школярів, простих людей, хоче бачити їх усіх заможними і щасливими. Сьогодні господарські турботи романівського голови тісно

«Завжди велику підтримку і надійне плече відчував і відчуваю від дружини – Алли Модестівни».

переплелися з військовими. Сторінку мирного щасливого життя перекреслила війна, змінила плани, внесла корективи. Тепер керівник товариства зі своєю командою плани втілюють у життя, допомагають ЗСУ, фронту, військовим частинам. На часі вирішується питання придбання автомобіля військовим.

– Боляче до сліз усвідомлювати події, що сьогодні відбуваю-

ються у нашій рідній Україні, російська агресія покарала багато людей, змінила плани. Поповнили лави ЗСУ і працівники нашого господарства. На жаль, маємо і гіркі втрати. Це дуже болюча тема. У пошани схилив голову перед тим, хто віддав своє життя за Україну, і тими, хто зараз мужньо її захищає, – з глибини душі линує слова романівського аграря.

...Відомий фундатор наукової педагогіки Ян Коменський говорив, що тільки те в людині міцне і надійне, що всмоктується в її характер із дитинства, в першу пору життя. Смак хліборобської праці Віталій Заремба пізнав ще з дитинства, бо зростає у простій селянській родині в селі Іскра Рівненського району Рівненської області, де батьки – Микола та Софія Заремби – трудилися зрання і до смеркання, а їх не по літах дорослий син мав свої господарські обов'язки, допомагаючи їм.

І вони, оті надзвичайно дорогі літа, проведені в батьківській оселі, і донині колишуть душу мудрого керівника, хлібороба, людини

далекоглядної і цілеспрямованої. Чомусь запали в душу слова, сказані ним: «Як приємно було взяти вранці в руки мотилу, вийти на город, нагнутися і обробити рослинку, дати їй життя. Від цих приємних спогадів нікуди не втечеш, не заховаєшся,

якщо й не прагну цього, бо вони для мене – дорогої й рідні».

– Віталію Миколайовичу, а хто ще, крім батьків, зіграв значну роль у Вашому житті? – Своему професійному зростанню, непростій науці життя завдячую прекрасній неординарній людині, свого часу першому губернатору Волині, предстванику Президента України у Волинській області – Володимирчу Івановичу Блаженчуку, який розгледів у мені потенціал і з місця голови колгоспу запросив на посаду заступника представника Президента в області. Завжди велику підтримку і надійне плече відчував і відчуваю від дружини – Алли Модестівни, за що їй велика вдячність.

– А коли усвідомили сенс слів: «Хвала рукам, що пахнуть хлібом»? – Напевне, коли по-справжньому відчував смак хліборобської праці. Це почуття суспільної відповідальності, хоча тоді ще не було такої великої кількості грошей, а у вміні нині розпорядитися, спрямувати у правильне русло. І завжди потрібно пам'ятати, що

нещасливих людей. Прагнення наповнити цей світ добром і милосердям, любов'ю та повагою один до одного, серцем і душею відчувати стан іншої людини, вчасно підставити плече і допомогти – властиве не кожному. Такі почуття треба закладати дитині ще перших кроків життя, з тої пори, коли дитини тільки охочуть все побачити і почути. Щастя точно не у великій кількості грошей, а у вміні нині розпорядитися, спрямувати у правильне русло. І завжди потрібно пам'ятати, що

му обсязі, реалізувався у повному змісті. Вдячний долі і Всевишньому за своїх трудолюбивих батьків, які своєю хліборобською мудрістю дали мені путівку в життя. Вдячний, що в добрий час зустрів свою надійну половинку – Аллу Модестівну, яка стала моєю дружиною, матір'ю наших прекрасних доньок, бабусею улюбленої внучки Маргарити, якою дуже щасливий, другим і порядником. Живемо за принципом взаємної підтримки невеличкої, але дружної сім'ї.

– Коли б можна було прокрутити стрічку життя назад, що Ви підтвердили б чи навіть викреслили? – А я нічого не хотів би помянути. Якщо не бив, не вкрив, не зрадив, то вважаю, що доля була моїм надійним супутником у житті. Отож, ні за чим не жалкую.

Колектив газети «Волинь» надсилає вам, шановний Віталію Миколайовичу, щирі вітання. Вдячні вам за розуміння і підтримку. Нехай Всевишній дарує вам багато світлих і щасливих подій безумовно на мирній і рідній землі, про яку буде приємно згадувати. Добрих вам засвітів, рясних сходів, щедрих ужинків! З ювілеєм!

Хай з подихом весняної краси Приходить щастя, стукане у віконце. І ви його у душу пропустите, Щоб зігрівало, наче сонце.

З повагою – Трудовий колектив Романівського ліцею Підгайцівської сільської ради.

Хай з подихом весняної краси Приходить щастя, стукане у віконце. І ви його у душу пропустите, Щоб зігрівало, наче сонце.

З повагою – Трудовий колектив Романівського ліцею Підгайцівської сільської ради.

Хай з подихом весняної краси Приходить щастя, стукане у віконце. І ви його у душу пропустите, Щоб зігрівало, наче сонце.

ка, яка вимагає творчого підходу. Тому тут є себе в чому проявити. «Хвала рукам, що пахнуть хлібом» – це той самій селянин, хто біля плуга, тваринник – на фермі, члени буряківничої ланки – під пекучим літнім сонцем, які віддавали праці сповна, раділи здобуткам, старалися, щоб було краще.

– Пане Віталію, з висоти Ваших 70-ти років, що вкладаєте у слово ЩАСТЯ? – Щастя – поняття велике і багатогранне. І кожна людина його відчуває і сприймає по-своєму. Ще древні мудреці констатували просту життєву істину: неможливо бути щасливим в оточенні

коли ідеш по дорозі, то треба нею повертатися назад, піднімаєш вгору – опускаєшся вниз, коли просто прокуєш – також треба повертатися до своїх витоків. При будь-яких обставинах потрібно бути людиною.

– Так, а що найбільше Ви цінуєте в людях? – Віру в себе. Ще з початку своєї трудової діяльності намагався завжди підтримати людину, вдихнути в неї надію, що вона може змінити життя на краще. І коли бачив, що вона змінюється, перероджується – я радів цьому. Мені було і приємно, коли людина досягала успіху і дякує за допомогу.

– Як приємно було взяти вранці в руки мотилу, вийти на город, нагнутися і обробити рослинку, дати їй життя.

– Двоє свого життя – до своєї долі. З хліборобською відданістю матінці-землі, з надіями і сподіваннями. Скажіть, чи ж вдалося вам прожити життя? – Вдалося у повному обсязі, реалізувався у повному змісті. Вдячний долі і Всевишньому за своїх трудолюбивих батьків, які своєю хліборобською мудрістю дали мені путівку в життя. Вдячний, що в добрий час зустрів свою надійну половинку – Аллу Модестівну, яка стала моєю дружиною, матір'ю наших прекрасних доньок, бабусею улюбленої внучки Маргарити, якою дуже щасливий, другим і порядником. Живемо за принципом взаємної підтримки невеличкої, але дружної сім'ї.

– Коли б можна було прокрутити стрічку життя назад, що Ви підтвердили б чи навіть викреслили? – А я нічого не хотів би помянути. Якщо не бив, не вкрив, не зрадив, то вважаю, що доля була моїм надійним супутником у житті. Отож, ні за чим не жалкую.

Колектив газети «Волинь» надсилає вам, шановний Віталію Миколайовичу, щирі вітання. Вдячні вам за розуміння і підтримку. Нехай Всевишній дарує вам багато світлих і щасливих подій безумовно на мирній і рідній землі, про яку буде приємно згадувати. Добрих вам засвітів, рясних сходів, щедрих ужинків! З ювілеєм!

Хай з подихом весняної краси Приходить щастя, стукане у віконце. І ви його у душу пропустите, Щоб зігрівало, наче сонце.

З повагою – Трудовий колектив Романівського ліцею Підгайцівської сільської ради.

Хай з подихом весняної краси Приходить щастя, стукане у віконце. І ви його у душу пропустите, Щоб зігрівало, наче сонце.

З повагою – Трудовий колектив Романівського ліцею Підгайцівської сільської ради.

Хай з подихом весняної краси Приходить щастя, стукане у віконце. І ви його у душу пропустите, Щоб зігрівало, наче сонце.

З повагою – Трудовий колектив Романівського ліцею Підгайцівської сільської ради.

■ Редакційний щоденник

«Якщо кожна людина, яка хоче миру, підніме руку – не залишиться рук, щоб вести війну»

Таку зрозумілу всім важливу формулу припинення збройних конфліктів вивів засновник, соліст-вокаліст легендарного гурту The Beatles Джон ЛЕННОН

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

...СПОГАДОМ ПРО ЗУСТРІЧ В ЦЕНТРАЛЬНОМУ ПАРКУ... НЬЮ-ЙОРКА

Приводом для цієї розмови стало... 14 лютого. Власне, те, як головний редактор газети «Волинь» Олександр Згоранець своєрідно й коротко сказав в інтернет-програмі «вайбер» про День захочаних, процитувавши фразу Джона Леннона: «Любов – це відповідь. А яке було запитання?..» Ця фраза мимовільно нагадала мені «зустріч» з Джоном Ленноном у Центральному парку... Нью-Йорка.

Це було торік. Вересневого дня ми з родиною сина, покинувши гамірну вулицю з велетнями-хмарочосами, потрапили в легендарний нью-йоркський Централ-парк посеред острова Манхеттен. Це, до речі, перший створений штучно такий проект у США довжиною 4 кілометри і шириною 800 метрів, а площею парк перевищує князівство Монако. Тут можна було б цілий день ходити й дивуватися. Але скажу, що в нас була цільова екскурсія – побувати на «Суничних полях», де знаходиться місце вшанування Джона Леннона. Ніякої помпезності й пафосу – просто в центрі – символ-мозаїка з написом назви пісні «Imagine» («Уяви»). Меморіал було відкрито 9 жовтня 1985 року, у день 45-річчя музиканта, якому доля відвела лише 40 років. Він знаходиться навпроти будинку «Дакота», де Джон Леннон жив з 1973 року й був убитий 8 грудня 1980-го в арці будівлі.

Під час акції на підтримку України Джуліан Леннон виконав пісню батька Джона Леннона «Уяви».

«Суничні поля» задумувалися як тиха, тіниста ділянка – «сад миру». Довкруг символу-мозаїки – лавочки. Одні фанати сидять, інші – в колі – співають, зокрема й цю пісню «Уяви», де є такі слова: «Уяви, що всі люди живуть у мирі». А це те, про що ми зараз говоримо: якими щасливими були б люди, коли б жили у мирі – без воєн і ненависті, якби ті гроші, які щодня, щохвилини вистрілюються й забирають тисячі життів, пішли на розвиток, на облаштування планети Земля?..

Був жаркий день, а тут, у тіні розлогих дерев, – блаженна прохолода, дивовижна атмосфера й відчуття нереальності (залишалося хіба що полежати на зеленій травичці, як справжній американець). І Катя – дівчинка з Переспи, зворушена тим, що потрапила за океан (у мою віці це здається фантастикою!), стояла на тому місці, де колись ходив Джон Леннон зі своєю японкою Йоко Оно, чи з маленьким сином Шоном, якого Йоко народила в 1975 році (якраз у день 35-ліття Джона).

До речі, від першого шлюбу в Джона Леннона був син Джуліан. 8 квітня 2022 року саме Джуліан виконав легендарну пісню батька «Уяви», що стала своєрідним гімном пацифістів. Було це в рамках глобальної благодійної кампанії Stand Up For Ukraine («Стань за Україну») зі збору коштів та гуманітарної допомоги для українських біженців і внутрішніх переселенців. Акція, підтримана знаменитостями, збрала понад 10 мільярдів доларів. Відомо, раніше Джуліан

Леннон казав, що співатиме цю пісню тільки тоді, якщо почнеться кінець світу. На його думку, текст пісні зображає колективне бажання миру в усьому світі – війну в Україні він назвав «неуявною трагедією».

...ЩО СЬОГОДНІ СВІТ БЕЗ ВІЙНИ – УТОПІЯ

А ось щодо фрази Джона Леннона: «Любов – це відповідь. А яке було запитання?..», то Джон Леннон вважав, що незалежно від того, яка проблема стоїть перед людством (війна, самотність чи пошук сенсу), єдиним правильним розв'язком завжди є любов. Це – і в пісні «Imagine» («Уяви»), в якій він закликає уявити світ без кордонів, релігій, власності й воєн заради єдності людства, і в багатьох інших – зокрема й «All You Need Is Love» («Все, що тобі потрібно, це любов»), написаній Джоном Ленноном і Полом Маккартні в 1967 році – в розпал війни у В'єтнамі. Джон Леннон створив цей гімн хіпі як антивоєнний маніфест, що транслювався в 26 країнах на першому в історії супутниковому телемові «Our World» 25 червня 1967 року, закликаючи до любові та миру замість війни.

У цьому зв'язку – ще один вислів-кредо Джона Леннона, який був антивоєнником: «Якщо кожна людина, яка хоче миру, підніме руку – не залишиться рук, щоб вести війну». Суть його в тому, що, коли критична маса людей відмовиться від насильства, механізм війни просто зупиниться, бо йому не буде на кого спиратися.

Але, на жаль, це – утопія. І після чотирьох років кровопролитної російсько-української війни кожен притомний українець це скаже. Є оборонні та визвольні війни. Не наші війська прийшли на московію, а путінські. І, пригадую, свого часу, ще в 2022 чи 2023 році, хтось з авторитетних діячів Європейського Союзу висловив думку, яку (не дослівно, звичайно) можна передати так: коли росія перестане воювати, то війна закінчиться, коли ж Україна складе зброю – її не буде, країна втратить свою державність, суверенітет.

«Раніше Джуліан казав, що співатиме цю пісню тільки тоді, якщо почнеться кінець світу.»

Сьогодні ми не раз згадуємо давно забутий Будапештський меморандум. У 1994 році Україна підписала цей документ, відмовившись від третього у світі ядерного арсеналу в обмін на обіцянки США, росії та Британії поважати її кордони та безпеку. Тепер ці гарантії виявилися філкіною грамотою – папірцем, який не має ніякої реальної сили й значення. росія, одна з гарантів, окупувала території України, розв'язавши повномасштабну війну. Світ без війни неможливий, поки над здоровим глуздом переважають диктаторські амбіції путіна – такого собі наполеончика з прагненням до імперської величі та територіальних загарбань, до того, щоб «собрать ісконно руські землі».

...ЕВОЛЮЦІЄЮ ЛЮДИНОВИВСТВА

Війни були завжди. На жаль, така реальність. Вони існували ще в кам'яному віці – значно раніше появи перших держав.

На місці вшанування Джона Леннона – ніякої помпезності, пафосу: в центрі – символ-мозаїка з написом назви пісні «Imagine» («Уяви»).

■ Увага, конкурс!

А ви грали у газетне «Що? Де? Коли?»

Якщо відгадаєте, що ми сьогодні заховали, – отримаєте приз!

Грицько ГАРБУЗ

Принцип нашої інтелектуальної вікторини справді нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну

відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз.

А зразком для вас стане спецзавдання №4 у 2026-му році і відповідь на нього. Переконаєтесь, що нічого складного ми не ховаємо.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-4-2026

Сьогодні ми знову заховали від вас слово-омонім на позначення важливого предмету і... особливої людини. Кілька разів на рік більшість із вас «пробує її хліба». Але, як на мене, дуже прикольну оспівав цю людину

гурт «Таліта Кум» у веселій пісні про любов...

«Хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем.»

Асоціативний ряд, пов'язаний із цими словами-омонімами: «Я стою в бальоновім плащі...», «швидко», «гума», «рання пташка», «вперед-назад», «чайові», «відро», «Пісня поміж нас», «дорога», «Замість спогадів білий дим...», «хідник»...

Що за слово знаходиться у гранатобузі?

Першою слово-відповідь

«двірник» з уточненням, що «А двірник мете не в темпі...» – фрагмент із пісні «Мій дім – моя фортеця» виконавиці Махіма (Максіма), а не «Таліта Кум», – прислала Юлія Степанюк із Рівного. Клас! Дякуємо за уточнення. 😊 З нас – вам приз від Грицька Гарбуза!

А нам час оголошувати нове завдання.

«СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-9-2026

Друзі, сьогодні ми заховали предмет, який, не виключено, є у вас удома. Але, можливо, – і нема. Хоч точно ви б хотіли його мати – класна штучка для дорослих... В часи Олександра Македонського чи Богдана Хмельницького його не описують. А ось Бенджамін Франклін, Леся Українка чи Марія Матіос, очевидно, не тільки його бачили...

Конфлікти між первісними групами виникали через боротьбу за ресурси – мисливські угіддя, воду, територію та здобич, що підтверджується археологічними знахідками зброї та скелетів із травмами. Перш людина взяла в руки камінь, потім зробила спис, винайшла порох... І, як би це дико не звучало, думка її завжди працювала в тому напрямку, як зробити зброю ефективнішою.

Хто бачив фільм «Оппенгеймер», то знає, що Оппенгеймер, який увійшов в історію як батько атомної бомби, згодом (після того, як бомби були скинуті на японські міста Хіросіму й Нагасакі й показали свою смертоносну силу) став прибічником ідеї ядерного стримування. Він закликав зупинитися на тому, що є, й за це потрапив в немилість влади США. А Альберт Ейнштейн не брав участі в розробці атомної бомби (Манхеттенський проект) через свої пацифістські переконання, а також через недовіру з боку спецслужб США. Хоча Ейнштейн підписав листа Рузвельту, що ініціював цю програму через страх перед нацистською Німеччиною, сам він вважав це найбільшою помилкою та закликав до міжнародного контролю над атомною зброєю...

Як не печально, насилля є частиною людської історії з давніх-давен, воно супроводжує гомо сапієнс (розумну людину) протягом усього часу еволюції. Завжди десь ідуть більші чи менші війни. І як сказала про це знаменита Ліна Костенко:

«І виростають покоління, котрі не чули тишини О найстрашніше з літочислень – війна війною до війни! І вже новітні канібали і втрат людських не одридають, що вберегли ми, що надбали, щоб дітям в спадок передать?!».

На місці вшанування Джона Леннона – ніякої помпезності, пафосу: в центрі – символ-мозаїка з написом назви пісні «Imagine» («Уяви»).

Асоціативний ряд із предметом: Авраам Лінкольн, «неживий масажист», «мати котиків», Англія, Австрія, «улюбленець дітей», «човен», «лікар для нервової системи», Лобановський, «комфорт», «затишок», «Букова земля», Марк Твен, «бамкало», Пабло Пікассо...

Що знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 13 березня 2026 року (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище й регіон, який представляєте (наприклад: «Міндичгейт» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Актуально

У Маневичах уже підтопило чотири вулиці

Ще за тиждень до закінчення останнього місяця зими в селищі працювали мотопомпи, які відкачували воду. Одна з них – на перехресті вулиць Волі та Незалежності, в самому центрі

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Фото «Суспільне Луцьк».

Начальник виробничого управління ЖКГ Іван Туревич: «Насоси, які стоять, не справляються. Тому прийняли рішення, щоб залучити ще бензомотопомпи».

Про те, що давно не було такої води, бо й не випадало стільки снігу, говорила й Оксана Дулько, котра мешкає у будинку, що межує з підтопленою дорогою. Жінка з вдячністю відгукувалася про працівників комунгоспу, які відкачують воду.

Як розповів начальник житлово-комунального господарства Іван Туревич, на чотирьох вулицях Маневич, які затопило

на понижених ділянках, цілодобово відкачували воду чотири мотопомпи, залучили

ще бензомотопомпи. Дві помпи – наші, інших дві – позичили в ДСНС».

«Тут не можна було проїхати – дві машини, які потонули, довелося забирати евакуатором.»

до десятка працівників: «Ми спостерігаємо великий об'єм води. Насоси, які стоять, не справляються. Тому прийняли рішення, щоб залучити

Підтоплені житлових будинків, присадибних ділянок чи сільськогосподарських угідь у Маневичах наразі не фіксували, як поінформував

начальник відділу капітального будівництва Ігор Пінчук. 24 лютого на сесії депутати селищної ради виділили 190 тисяч гривень для ліквідації наслідків можливої повені. Для комунального підприємства «Маневичьке управління ЖКГ» вирішили придбати рукави і мотопомпи на випадок ускладнення ситуації. Комунальники щодня обстежують всі вулиці у громаді, особливо асфальтовані.

...Як розповів керівник Регіонального офісу водних ресурсів Ростислав Кравчук, на Волині через велику кількість води внаслідок танення снігу та дощів розпочалася повінь. У всіх річках на території області піднявся рівень води (в середньому на 7 – 8 см за добу). Для її відкачування підготували 36 насосних станцій. Поки жодна з них не працює, бо немає потреби. З його слів, зараз ситуація контролюється, бо річки поки що не вийшли з русел. Крім цього, низьким залишається рівень ґрунтових вод. ■

■ Пульс тижня

Навіщо домашньому дебоширу нарізна вогнепальна зброя та боєприпаси?

Обвинувачений каже, що вони перейшли йому «у спадок від батька»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Наряд групи реагування патрульної поліції Камінь-Каширського районного відділу поліції прибув на виклик про домашнє насильство. Під час обстеження приміщення правоохоронці виявили малокаліберну гвинтівку, гладкоствольну рушницю без будь-яких маркувань та 45 набойів до нарізної зброї. Усе – не зареєстроване в законному порядку. Зброю та боєприпаси вилучили і направили на експертизу.

Чоловік повідомив, що це перейшло йому «у спадок від батька».

Тепер за незаконне поводження зі зброєю фігурант понесе кримінальну відповідальність: відомості внесено до ЄРДР за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. ■

Дизельний генератор надійшов на Полісся аж із Тайваню

В умовах воєнного стану така підтримка особливо важлива

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Камінь-Каширська міська територіальна громада отримала дизельний генератор від народу Тайваню за сприяння Асоціації міст України.

Обладнання передано для потреб комунального підприємства «Камінь-Каширське ВУЖКГ» та буде встановлено на каналізаційній насосній станції міста. Генератор забезпечуватиме безперебійну роботу системи водовідведення під час аварійних або планових відключень електроенергії, що дасть можливість запобігти надзвичайним ситуаціям та підтримувати належний санітарний стан у громаді.

В умовах воєнного часу та постійних загроз енергетичній інфраструктурі така підтримка є особливо важливою для стабільного функціонування об'єктів критичної інфраструктури та надання життєво необхідних послуг мешканцям.

Камінь-Каширська територіальна громада висловлює щире вдячність народу Тайваню за солідарність з Україною та реальний внесок у зміцнення стійкості українських міст і громад, а також Асоціації міст України – за підтримку та сприяння у залученні міжнародної допомоги.

Таку ж допомогу від Тайваню отримала й Маневичська громада. ■

■ Герої не вмирають!

Пам'ятні банери нагадуватимуть воєгощанцям про мужність і жертвність їх синів.

На відкритті Алеї Слави були родини загиблих захисників-Героїв.

У селі Воєгоща відкрили Алею Слави загиблим Героям

Тут пошановано тих, хто, не вагаючись, віддав найдорожче – своє життя – за Україну, за її свободу і майбутнє

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Героїв, де портрети мужніх воїнів щодня зустрічають і проводжають перехожих. Подібні пам'ятні про-

ли боронити державу мешканці Камінь-Каширщини. На минулому тижні Алею пам'яті Героїв відкрили у селі

взяв участь міський голова Віктор Пась.

– Сьогодні ми відкриваємо сторінку живої пам'яті Воєгоща. Кожне з цих імен – це людська доля, це любов до України, це жертвність заради нашого майбутнього. Наш обов'язок – зберегти цю пам'ять і бути гідними їхнього подвигу, – сказав очільник громади,

«Кожне з цих імен – це людська доля, це любов до України, це жертвність заради нашого майбутнього.»

стори з'являються і в селах громади – там, де жили, зростали, мріяли й звідки піш-

Воєгоща. Разом із родинами загиблих, односельцями та громадськістю у заході

звертаючись до присутніх.

Пам'ятні банери нагадуватимуть воєгощанцям про мужність і жертвність їх синів, про гірку ціну, яку ми платимо за право бути вільними на своїй землі.

Олександр Романович, Михайло Ковальчук, Анатолій Балицький, Валентин Ковальчук, Данііл Ганчук, Василь Сидорчук, Микона Синчук – ось імена, які на завжди вписані в історію України, рідного краю і в серця вдячних поколінь. ■

Злодію світить від 5 до 8 років позбавлення волі

Камінь-каширські слідчі оголосили підозру чоловікові за крадіжку портативної електростанції

Богдана КАТЕРИНЧУК

До поліції надійшло повідомлення від керівника одного з навчальних закладів про крадіжку портативної електростанції з укриття. Сума збитку – понад 35 тисяч гривень. Працівники Камінь-Каширського районного відділу поліції встановили особу причетного. Це – житель Рівненської області, 1966 року народження. Його затримали в порядку ст. 208 КПК України. За процесуального керівництва прокуратури, слідчі оголосили йому підозру за ч. 4 ст.185 Кримінального кодексу України, санкція якої – позбавлення волі від 5 до 8 років, адже йдеться про крадіжку, вчинену в умовах воєнного стану. ■

■ Проблема

У Любешові вже треба розширювати сектор поховання Героїв

Про це говорили на зустрічі голови селищної громади Олега Куха з родинами загиблих

Богдана КАТЕРИНЧУК

ливими для сімей.

Одним із важливих питань було подальше функціонування волонтерської кухні, яка діє у Любешові. Як пояснив Олег Іванович,

наразі відсутні правові механізми, які дали можливість надати приміщення дитячого садочка для цих потреб. Інші об'єкти, що розглядалися як можливі варіанти, також мають свої юридичні та організаційні нюанси, які потребують врегулювання.

Порушили й питання розширення території Любешівського кладовища. Йдеться про створення окремого сектору поховання полеглих Героїв. Початок благоустрою території кладовища заплановано після демонтажу наявної огорожі лісового господарства.

Під час зустрічі голова громади також підняв пи-

тання про потребу встановлення ще однієї конструкції стели пам'яті, адже вільних місць уже немає, а список полеглих Героїв поповнюється новими іменами.

Також родини звернулися з питанням щодо отримання кулону «Батьківське серце» – іменного срібного оберега для дітей, чий батьки загинули, захи-

щаючи Україну. Дійшли згоди додатково опрацювати механізм комунікації та посприяти родинам у цьому питанні.

Окрім того, обговорили соціальну підтримку родин загиблих та зниклих безвісти. Зокрема, йшлося про компенсацію за придбане тверде паливо для домогосподарств громади. ■

Невідомі сторінки

«Міша» – Маковецький Михайло Павлович – був провідником ОУН Ратнівського району.

В останньому слові сестри Тетяна (ліворуч) і Марія Бублій (праворуч) попросили відправити їх у табір разом.

Фото: Кортеліський історичний музей.

Як жінки-поліщучки допомагали українським повстанцям

Про це детально розповідає архівно-кримінальна справа двоюрідних сестер, жительок села Хотешів, що належало у той час до Ратнівського району, Бублій Марії Никифорівни, 1930 р. н., і Бублій Тетяни Андріївни, 1924 р. н.

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

У постанові на арешт 29 грудня 1951 року старший оперуповноважений Ратнівського райвідділу МГБ лейтенант Ткаченко написав: «Бублій М. Н. з весни 1945 року встановила злочинний зв'язок з бандитами ОУН – «Роман», «Міша», «Гриць», а пізніше «Хома» та іншими. Бублій надавала свою хату і холодні будівлі бандитам ОУН для переховування від органів радянської влади, готувала їм їжу і прала білизну, спільно з бандитами ОУН та іншими бандзв'язковими в своєму будинку розпивала спиртні напої, за завданням бандватажка ОУН «Міши» викликала в свій дім бандзв'язкових – Бублій Тетяну та інших. Бублій повідомляла бандитам ОУН про появу в селі військових груп МГБ, працюючи санітаркою Хотешівської лікарні в 1950 і 1951 роках забезпечувала бандитів ОУН різноманітними медикаментами і бинтами».

Анкета арештованої: сім'я – брат Бублій Василь, 1936 р. н., сестри – Ганна, 1933 р. н., і Єва, 1939 р. н.

Під час допитів ратнівськими чекістами Марія

розповіла, що добре знала «Мішу» – Маковецького Михайла Павловича, уродженця села Хотешово, який був командиром боївки, а пізніше також провідником ОУН Ратнівського району. З ним постійно ходив повстанець «Гриць» – Іван Прач.

«З літа 1949-го вони періодично відвідували мій будинок, а також я зустрічалася з ними в інших місцях, де при зустрічі повідомляла їм інформацію розвідувального характеру і забезпечувала продуктами харчування».

У першій половині 1951 року повстанці на чолі з «Мішею» заходили в хату Марії приблизно 14 разів і чотири рази проводили днівки в її клуні. Крім того, Марія 4 рази ходила на вулицю Глинянку до своєї тітки – Тетяни Козел, в якій повстанці днювали, і приносила їм медикаменти (бинти та різні таблетки). Ліки купувала в хотешівській аптеці за свої гроші. Під час візитів повстанців у хату були також молодша сестра Марії Ганна і брат Василь, які теж виконували їх окремі доручення. Весною 1951-го Марія 4 рази ходила в ліс на зустрічі з повстанцями – повідомляла їм різну інформацію, носила продукти харчування

і білизну. Два рази ходила сама і ще два рази – з Тетяною Бублій.

У хаті Марії повстанці відзначили старий Новий рік. У застіллі брали участь її сестра Ганна, Тетяна Бублій та її брат Адам. Самогон Марія купила за гроші, які їй дав «Міша». Одного разу Марія йшла по вулиці Любомирка, несла керосин із кооперації і на дорозі зустріла працівника МГБ Ткаченка з двома військовими. Вона знала, що в цей час на вулиці Глинянка у її тітки Тетяни Козел перебуває боївка «Міші» і тому відразу повідомила повстанців про небезпеку. За допомогу Марія отримала від повстанців хустку, а також чоботи і штани для брата. Крім того, принесли їй швейну машинку, за яку вона заплатила «Міші» 700 рублів. Серед зв'язкових повстанців Марія назвала Адама Бублія, Тетяну Бублій, Тетяну Козел та Миколу Генсьора. Останнього повстанці просили завезти на ремонт годинника у Брест, а другого разу купити їм шапки. Для цього давали йому гроші.

Детальну інформацію про Марію повідомив під час допитів Михайло Маковецький «Міша»: «Марія Бублій кожного разу, як тільки ми в неї днювали,

готувала нам їжу, часто прала білизну, а також повідомляла нам про обстановку в селі Хотешово... Вона також часто приходила до нас у ліс, до хутора Підчеретне Хотешівської сільради. Хату Марії Бублій часто без мене відвідував бандит «Гриць», тому що він жив із нею».

Маковецький розповів, що систематичні зустрічі з Марією Бублій почалися у 1949 році. Його завдання – встановити, де ночує зрадник Адам Козак, – Марія не виконала. Але за наказом «Міші» дружина Козака завела його до двоюрідного брата, де знаходився її чоловік, і викликала його з хати. Маковецький через два дні передав Козака «Роману» і пізніше дізнався, що того розстрі-

За допомогу Марія отримала від повстанців хустку, а також чоботи і штани для брата.

ляли за участь у засідці на повстанців.

Свідчення затриманого чекістами 18-річного учасника боївки Василя Прача «Хоми»: «Зимою і весною 1951 року Марія і Тетяна кілька разів приходили до «Міші» у хотешівський ліс – туди приносили продукти харчування, білизну і листи від родичів «Міші» та «Гриця». За завданням «Міші» Марія Бублій неодноразово ходила в магазин, де купувала для них цигарки, сірники, мило... На зустрічах із нами вона завжди повідомляла про становище в селі і особливо про військові групи МГБ. Бублій Марія жила з бандитом «Гриць», а Бублій Тетяна з бандватажком «Міша».

Під час допиту слідчим МГБ Тетяна Бублій розповіла, що з повстанцями вперше зустрілася влітку 1949-го у лісі, коли пасла корови, потім ще кілька разів бачилася з ними в будинку Марії Бублій. Визнала, що восени 1949 року в її хліві дві доби переховувався невідомий поранений повстанець:

«Яким чином цей бандит потрапив до нас у хлів я не знаю, але вранці, коли я тоді пішла в хлів, то побачила невідомого озброєного чоловіка. Він мене покликав і сказав, щоб я його не боялася. Потім розповів, що він повстанець і поранений у ногу. Попередив мене, щоб нікому про нього не говорила. Я запропонувала йому щось поїсти, але він відмовився. Увечері до мене прийшов «Міша» і забрав цього пораненого. З ким «Міша» приходив і як забрав пораненого я не бачила».

Свідчення Михайла Маковецького: «Восени 1949-го в хату до Бублій Тетяни заходили я, «Биков» (Сергій Богдан-надрайонний провідник ОУН Любомльщини – Авт.), «Зоренко», «Веселий» і «Степан». Ми в неї попросили їсти і вона винесла у двір їжу, де ми її по вечеряли. Через три дні нашу групу обстріляли військові, «Веселий» і «Степан» були вбиті, а «Биков» поранений. Вже пораненим він добрався до Бублій Тетяни, яка захувала його в своєму хліві. Він там перебував дві доби. Про це я дізнався від зв'язкових і за наказом «Коса» разом із районним провідником Ратнівського району «Романом» забрали його».

Цікавим документом у справі є довідка Ратнівського райвідділу МГБ про те, що на території району дійсно діяли учасники ОУН:

1. «Міша» – «Сулима» – МАКОВЕЦЬКИЙ Михайло Павлович, 10/Х–1951 року, був затриманий і арештований.
2. «Хома» – «Малий» – ПРАЧ Василь Фотійович, 24/VIII–1951 року, був затриманий і арештований.
3. «Гриць» – ПРАЧ Іван, 10/Х–1951 р., був убитий військовою групою РО МГБ.
4. «Малий» – «Фурт» – ОМЕЛЯНЧУК Денис Антонович, убитий 14/IV–1950 року.
5. «Роман» – АНТОНЮК Адам Антонович, убитий в січні 1951 року.
6. «Веселий» – ЛЕВОНЮК Павло Павлович, убитий 22/IX–1949 р.
7. «Степан» – ГАНІЧ Микола Іванович, убитий 31/V–1950 р.

8. «Зоренко» – СЕМЕНЮК Гнат Власович, убитий 23/XII–1949 р.

9. «Старий» – ЯТЧУК Михайло Сергійович, убитий 6/VI–1950 р.

10. «Бистрий» – КУЦИК Володимир Іванович, убитий 20/VI–1949 року.

11. «Кос» – МИХАЛЕВИЧ Андрій Сергійович, убитий в грудні 1951 року.

12. «Биков» – убитий в 1950 році.

В. О. НАЧАЛЬНИКА РАТНІВСЬКОГО РО МГБ – ЛЕЙТЕНАНТ

24/І – 52 /КУЗЬМІН/

Обвинувальний висновок на Марію і Тетяну Бублій підготував слідчий обласного УМГБ Плясюк 12 лютого 1952-го, а ще через місяць відбулося засідання Військового Трибуналу військ МГБ Волинської області. Під час суду Марія Бублій заперечила частину звинувачень. На питання голови трибуналу відповіла: «Про свій зв'язок із бандитами ОУН я не заявляла тому, що боялася розповісти з боку податків. Ні, з бандитами ОУН я не жила...».

Тетяна Бублій також заперечила деякі звинувачення: «Я вже говорила, що з бандитами ОУН я самого не розпивала. Ні з ким із бандитів ОУН я не жила. Крім пораненого «Бикова», інші бандити днівок у моєму домі не робили. Білизну для них я ніколи не прала».

На суді Михайло Маковецький частково змінував свої покази і підтвердив правильність свідчень Марії і Тетяни Бублій. В останньому слові сестри попросили відправити їх у табір разом. За вироком військового трибуналу вони отримали максимальний термін покарання – 25 років виправно-трудова таборів, позбавлення політичних прав на 5 років і конфіскацію всього майна. Але вже через рік здох Сталін і справи політичних в'язнів почали переглядати.

У липні 1954 року під час перебування у таборі в Іркутській області Марія написала скаргу на помилування, у якій, зокрема, сказано: «...я залишилася сиротою у віці 10 років і на моєму утриманні було четверо маленьких братиків і сестричок віком від півтора до восьми років».

Спочатку сестрам Бублій зменшили покарання, а влітку 1956-го комісія Президії Верховної Ради СРСР прийняла рішення обмежити відбутим терміном ув'язнення і звільнити обох засуджених. Марія повернулася в Хотешів, але потім виїхала у Красноподарський край, звідки написала заяву на реабілітацію у 1992 році. ■

Судоку

Відповіді на судоку за 25 лютого.

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

2				4	5				
			3						
	4			8					
	5	2		4	7	9			
9				2	6				
	3				8				
			1						
		4		6	9	5		1	
8		6					2		

7	3	8	5	9	2	1	6	4
2	6	5	4	3	1	7	9	8
4	9	1	6	7	8	2	5	3
1	4	6	9	8	5	3	2	7
8	2	3	1	6	7	5	4	9
5	7	9	2	4	3	6	8	1
6	8	2	7	1	9	4	3	5
9	1	4	3	5	6	8	7	2
3	5	7	8	2	4	9	1	6

20 лютого в селі Городище Луцького району відкрили Стенд пам'яті зниклим безвісти військовослужбовцям «ВІРИМО, ЧЕКАЄМО, МОЛИМОСЯ» та встановили Прапор Надії. На стенді 35 імен.

Протягом чотирьох років повномасштабного вторгнення, відзнаками Головнокомандувача ЗСУ нагороджено майже 230 тисяч захисників і захисниць.

68% російських військовополонених вважають повномасштабну війну обґрунтованою та необхідною – такі результати опитування громадської організації LinguaLexa. Окрім цього, понад 40% опитаних заявили, що не сприймають українців як повноцінну націю або народ.

Як повідомили в Офісі генпрокурора, станом на початок 2026 року відомо про вбивство 347 українських полонених. На допитах і в українських судах російські військові масово свідчать, що отримували від командирів прямі накази «нікого не брати в полон», крім офіцерів.

■ Болить!

Ще трохи – і вимагатимуть у Зеленського... забрати орден у Гераскевича

Емоційні роздуми про те, чи моральна позиція спортсмена є меншою цінністю, ніж його титули? І чи достатньо для державної нагороди лише спортивної величі, якщо немає чіткої позиції в момент історичного випробування?

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор
газети «Волинь»

за Бубку» (який не тільки як член МОКУ не захистився на Олімпіаді-2026 за Владислава Гераскевича, а й жодним словом публічно не засудив війну, яку росіяни розв'язали проти України)

Минулого тижня скелетоніст Владислав Гераскевич, який був дискваліфікований на Олімпіаді-2026 за «Шолом пам'яті», де розмістив світліни із вбитими росією українських спортсменів, виступив у Верховній Раді і наголосив на неприпустимості збереження державних нагород в осіб, які співпрацюють із ворогом. Спортсмен підкреслив, що колишній очільник Національного олімпійського комітету Сергій Бубка підігрує країні-агресору і веде на окупованих територіях бізнес у той час, поки українські воїни здобувають звання Героїв ціною власного життя. І закликав позбавити Бубку звання «Герой України», попри його величезні спортивні досягнення.

Після його промови камери вихопили вигляд згорілих зали Верховної Ради, де яскраво було видно, що не вся частина депутатського корпусу стоячи аплодує спортсмену-патріоту. Багато хто в цей час спокійно собі сидить з опущеними руками. Кадр різко змінюється на спікера парламенту Руслана Стефанчука, який підвівся з крісла, активно плескає і запрошує «ще раз подякувати олімпійцю». Але в цю мить так уже хочеться жбурнути гранату (і не одну) в ту сидячу частину перелицьованих недобитків «партії регіонів», які з опущеними руками там щось собі чухають...

Але це були, як кажуть, тільки квіточки. Бо далі на нас очікували не просто ягідки, а удари важкої артилерії. Навіть той факт, що воїни з передової фронту масово підтримали позицію Владислава Гераскевича, який заради пам'яті загиблих пожертвував успіхом, адже перед фіналом показував результати, які могли б принести медаль (єдину для країни), не зупинили огульних критиків – і на спортсмена полилася величезна лава негативу. Мовляв, «хто такий Гераскевич, який нічого не здобув, найвище досягнення якого – 4-е місце на Чемпіонаті світу-2025, а хто такий – Бубка – олімпійський чемпіон і 10-разовий чемпіон світу?!» І то не тільки від прихованих під «ніками» невідомих «хейтерів», а публічних осіб зі світу спорту. Хоча, повторюсь, Владислав Гераскевич жодним чином не піддає сумнівам видатні спортивні досягнення трибуна із жердиною.

Звісно, першим у «бій

за Бубку» (який не тільки як член МОКУ не захистився на Олімпіаді-2026 за Владислава Гераскевича, а й жодним словом публічно не засудив війну, яку росіяни розв'язали проти України) став відомий боксер і прихильник «церкви кіріла» Василь Ломаченко, який опублікував у Facebook три фото Бубки з українською символікою, додавши підпис соцмережі написав: «З повагою, Легенда! Мир всім».

Далі у своєму Telegram-каналі публікацію зробив і ушлявлений чемпіон з боксу Олександр Усик:

«На цьому фото я з Бубкою Сергієм Назаровичем, одним із найвидатніших легкоатлетів в історії, справжньою легендою стрибків із жердиною та світовим рекордсменом. Я щиро радий бути знайомим із цією видатною людиною... Це перший спортсмен в історії, який подолав 6,00 м (1985) та 6,10 м. Особистий рекорд на відкритому повітрі – 6,14 м (1994) та у приміщенні – 6,15 м (1993).

Мовляв, «хто такий Гераскевич, який нічого не здобув, найвище досягнення якого – 4-е місце на Чемпіонаті світу-2025, а хто такий – Бубка – олімпійський чемпіон і 10-разовий чемпіон світу?!»

Більше десяти років абсолютного домінування у світовій легкоатлетикі. Це неймовірно!».

Вставила свої «п'ять копійок» і його дружина – Катерина Усик, яка, щоправда, хоч якось «просвітла» нинішню діяльність Сергія Бубки: «Ця людина ще до мого народження вже легендою була. Була, є і буде. В нашій країні так багато почали розкидатися ОЧ (олімпійськими чемпіонами. – Ред.), таке враження, що вони, с**а, на кожному кроці валяються, – обурювалася Катерина Усик. – Сергій Назарович Бубка особисто передавав мені речі 2 роки поспіль, щоб хлопці, які лежать у шпиталях, які ремонтувала, не влада (бо не на часі), не голі повертались додому. В мене все. Отямтесь, люди!!!».

Але найбільше добила Аліна Шатернікова, також боксерка – найвідоміша в Україні, нині віцепрезидентка Національної ліги професійного боксу. «Не маю часу писати довгіх лезні пости, маю багато

Владислав Гераскевич з трибуни Верховної Ради закликає позбавити Сергія Бубку звання «Герой України».

щоденної кропіткої роботи з розвитку українського спорту та підтримки через спорт ветеранів. Часи шарікових продовжуються, моя підтримка і повага Сергію Назаровичу!!!», – наголосила в соцмережі пані Шатернікова.

О, думаю, дарма кажуть, що «боксерам відбивають мізки», вони – філософи і літературознавці, раз володіють такими думками: «Часи шарікових продовжуються...» Шаріков, до слова, Поліграф Поліграфович – вигаданий персонаж повісті носія «русского міра» Михайла Булгакова «Собаче серце». Він є результатом наукового експерименту професора Преображенського, який пересадив гіпофіз людини-алкоголика Кліма Чугункіна псу Шаріку. Персонаж

явищем боротися, то від нинішнього – головної захисниці рідної мови Олени Івановської – я щось таких потуг в галузі спорту не спостерігаю...

Хоча тут борись-не борись, а українська мова не переможе в Україні доти, поки в нашій країні не переможе той президент, який вдома у ліжку не говорить «першій леді» замість «Я тебе люблю» – «кохана» («серденко», «зіронько», «ластівко», «рибонько», «пташечко»)... Бо, склалося враження, що всі наші правителі вважають українську мову вторинною, «телячою», селянською, хоча самі при цьому зводять свої замки-хороми по селах. Звісно, обгороджуючись триметровими тинами від «холопів».

От у кінці минулого року на терени Шацького краю неофіційно (тобто, «побухати») приїжджала чимала компанія з урядових київських пагорбів, то на царському застіллі за участі представників волинської «ліпти» нашою «солов'їною» розмовляла... лише прислуга, яка подавала їжу і напої. Після цього у простих поліських тіток і дядьків виникло логічне запитання: «То за що там воюють наші сини і чоловіки? За російську мову на Волині? За «руський мір?»

Бо сьогодні, коли пройтися вулицями Луцька, хочеться закривати вуха руками: так різьє та кацапська мова! І не тільки від переселенців, а й молодих юнок і юнаків, для яких слова – «какая різниця» – головне, аби назбирати «лайків» у всяких «тік-токах»...

А їх – перегляді, коли запостити «па-русські», – буде більше.

Он колеги з інтернет-видання Sport.ua написали, що нинішній головний тренер київського «Динамо» Ігор Костюк проводить тренування російською, і... отримали справедливу «атветку»: «А чому у вас на сайті є і його російськомовний варіант?» У десятку! Бо в час нелюдського повномасштабного російського вторгнення ЖОДЕН (!) із відомих українських

сайтів – від «Української правди» до «24 каналу» – не позбувся російськомовного варіанту!!! Бо це ж – втрата не просто аудиторії, а – «бабок». Яка там патріотична позиція! Яке там протистояння словам путіна, що росія там, де звучить російська мова, тому й пішов визволяти «русскоговорящее населеніє». Гроші перш за все! Я взагалі дивуюся, що в нас ще й досі на іконах не замінити Ісуса Христа і Матір Божу на зображення купюр доларів чи євро. І наївно сподіватися, що на так званих мирних переговорах з росіянами представники від України типу Умерова чи Арахамії ревно противитимуться офіційній кацапській мові і церкві у нас...

...Смерті десятків тисяч і трагедії сотень тисяч нічого нас так і не навчили. Підтверджує цей сумний висновок новий рейтинг довіри українців до публічних осіб, де на другому місці в симпатіях наших співгромадян – Олександр Усик, якому довіряють 55% українців. Це змушує замислитися... Відвертий прихильник

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати 17-го туру: «Кудрівка» – «Зоря» – 2:2, «Шахтар» – «Карпати» – 3:0, «Колос» – «Полісся» – 0:2, «Металіст 1925» – «Кривбас» – 0:0, «Верес» – «ЛНЗ Черкаси» – 0:2, «Динамо» – «Рух» – 1:0, «Епіцентр» – «Полтава» – 3:2, «Олександрія» – «Оболонь» – не відбувся.

Результати 18-го туру: «Динамо» – «Епіцентр» – 4:0, «Шахтар» – «Верес» – 1:0, «ЛНЗ Черкаси» – «Полісся» – 1:3, «Металіст 1925» – «Олександрія» – 1:0, «Кривбас» – «Зоря» – 3:1, «Оболонь» – «Рух» – 1:0, «Карпати» – «Колос» – 0:1, «Полтава» – «Кудрівка» – 0:2.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 18 ТУРІВ:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	18	12	5	1	46:12 41
2.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	18	12	2	4	23:11 38
3.	«Полісся» (Житомир)	18	11	3	4	31:12 36
4.	«Динамо» (Київ)	18	9	5	4	40:21 32
5.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	18	8	6	4	31:25 30
6.	«Металіст» (Харків)	17	6	7	3	17:13 25
7.	«Колос» (Ковалівка)	18	6	6	3	18:12 24
8.	«Зоря» (Луганськ)	18	6	5	5	19:18 23
9.	«Верес» (Рівне)	17	4	7	5	20:21 19
10.	«Оболонь» (Київ)	17	6	1	9	15:23 19
11.	«Рух Львів» (Львів)	18	4	6	5	13:17 18
12.	«Карпати» (Львів)	18	4	5	7	12:27 17
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	18	5	4	9	23:32 19
14.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	18	4	2	12	18:33 14
15.	«Олександрія» (Олександрія)	17	2	5	9	14:28 11
16.	«Полтава» (Полтава)	18	2	3	11	14:38 9

Угонці бомбардирів із 8 забитими голами лідує Микола Гайдучик із «Полісся»

промосковської церкви і кіріла, який благословляє вбивати українців, – у час війни на другому місці довіри українців? Невже нам, українцям, не болить кричавими слізьми попереднє голосування «по веселому приколу»?! Здається, путін знову має кого підтримувати у нас на президентських виборах...

Добре, що все ж на першому місці із довірою у 63% надзвичайний та повноважний посол України у Великій Британії, ексголова-командувач ЗСУ, Герой України Валерій Залужний.

Але все одно це не вкладається в голову: рейтинг боксера Усика вищий навіть за рейтинг президента Зеленського – попереднього «бога», який лише четвертий (49%)!

Не дивно, що на запитання про президентські амбіції, Олександр Усик уже загадково відповідає: «Якщо Бог дасть мені шанс і знак, буду працювати для блага країни».

Напевне, цей рейтинг – і є вже «Божий знак». Проголосує? Не боїться, що знову чухатимете свою потилицю: «Бачили очі, що вибирали – їжі, хоч повилазьте», у той час, поки інші задоволено чухатимуть інші свої місця на владних печерських пагорбах?..

Тому, схоже, пропозиція Владислава Гераскевича позбавити Сергія Бубку звання «Герой України», стане голосом волаючого у пустелі. У пустелі, де більшість живе за принципом «какая різниця», «лішь би не біла вайни»... І навряд чи президент Зеленський захоче взяти на себе сміливість підписати указ про позбавлення Бубки звання «Герой України». Добре й так, що він дав Гераскевичу орден Свободи.

Але найголовніше: патріотичний крок Владислава Гераскевича підтримали найхоробріші сини України – воїни. Тому не опускайте рук, Владиславе! «Любов з отчизни де героїть, там сила вража не устоїть, там грудь сильніша од гармат...» – учив нас не здаватись в «Енеїді» Іван Котляревський. ■

ЧЕТВЕР, 5 БЕРЕЗНЯ

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
10.30 "Міняю жінку" **14.00** Т/с "Учениця Мольфара 2"
18.00, 19.00, 20.00, 21.00 Мелодрама "Реванші" **22.00, 23.00, 0.10, 1.25** "Чужоземка. Кохання кризь віки" **2.35** "Одруження наосліп" **5.30** "Життя відомих людей"

К-1
3.00, 2.45 "Ух ти show" **4.15** "Так не буває" **6.50, 1.40** "Інший світ" **10.00, 17.40** Т/с "Мисливці за реліквіями" **11.55, 19.30, 22.10** "Камон з Узол і Манько" **12.55** "Світ_огляд з Машею Себовою" **14.05, 16.40** "Орел і Решка. Дайджест" **16.00** "Пригоди з Яною Метьолкіною" **21.00** "Покутні. Разом по світу" **0.25** "Пізнати світ з Бедняковим"

2+2
6.00, 4.15 "Джедаї" **7.20, 10.05** Т/с "CSI: Місце злочину Майами" **11.55, 1.55** "Загублений світ" **15.00** Х/ф "Конан-варвар" **17.45** Х/ф "Мабуць, боги зіхали з глузду" **20.00** Х/ф "Мабуць, боги зіхали з глузду 2" **22.00** Х/ф "Жандарм і жандарметки" **0.00** Х/ф "Атоміка"

XSPORT
6.00 Дзюдо. Grand Slam. Ташкент **8.00** Формула-1. Жени щоб вижити **8.40** autocentre. ue. n. KGM Musso **9.10, 10.55, 12.00, 17.45** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **15.55** Гандбол. Чемпіонат Європи 2026 **19.00** Кваліфікація. Жінки. Україна - Литва. Прямая трансляція **19.35** Бігова Україна **19.50** Х/ф "П'яний майстер" **22.00** Х/ф "Джек Бул" **0.10** Змішані єдиноборства. Міжнародний благодійний турнір на честь загиблих захисників України **2.10** Бодібілдинг. Відкритий чемпіонат України WABWA **3.00** Інформаційний марафон

TET
6.00 Місія впроратися **7.00** Т/с "Прибулець" **9.00, 0.00** Т/с "і приватне життя" **10.10** Т/с "Ненсі Дрю" **12.10** Х/ф "Біляночка та Розочка" **13.10** Х/ф "Скоріше б Різдва" **14.40** Х/ф "Батько нареченої" **16.40** Х/ф "Батько нареченої 2" **18.40** Х/ф "Доктор Дуліттл" **20.20** Х/ф "Доктор Дуліттл 2" **22.00** Т/с "Скажені сусіди 3" **1.20** Т/с "СидОренки - СидОренки" **3.15** Вечірка **4.05** Т/с "Нове життя Василюки Павлівни" **4.55** Панянка-селянка

MEGA
6.00 Шість соток **7.50** Удачний проект **9.20, 1.20** Правда життя **10.30, 16.40** Таємниці світу **11.50** Диваки природи **12.50, 21.50** Стародавні вбивства **13.50** Містичні історії **17.50** Земля без суходолу **19.50** Хижка лють **23.50** Королі Франції **2.50** Останній день диктатора

СТБ
3.30, 10.30 Т/с "Історія одного злочину" **8.00, 23.00** Т/с "Морська поліція: Лос Анджелес" **13.30** Т/с "Сліпа" **17.10** Т/с "Слід" **20.00** Т/с "К.О.Д." **0.50** Т/с "Хід прокурора"

HTH
6.00, 17.30 "Речдок" **9.30, 1.05** "Випадковий свідок" **10.35, 23.30** Т/с "Елементарно" **12.20, 19.20** Т/с "ФБР" **13.55, 21.00** Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **16.30** "Речдок. Велика справа" **2.00** "Речовий доказ" **3.30** "Школа +? = Перемога" **4.15** "Історії війни. Гвардія Наступу"

ICTV2
3.00 Громадянська оборона **3.35** Т/с "Відділ 44" **5.10, 8.00, 2.30** Антизомбі **7.00** Ранок у великому місті **8.50, 19.05** Т/с "Розтин покаже з" **11.40, 23.50, 0.10** Т/с "Праведники 2" **15.10** Х/ф "Тернер і Гуч" **17.10** Х/ф "Альфа" **22.00** Х/ф "Пункт призначення 3" **0.00** Звернення Президента України

NOVYI KANAL
3.00 Знають навіть діти **3.40** Розкази історію **4.25** Пара на мільйон **6.00** Північний шекс-іп **7.00** Т/с "Надприродне" **9.40, 19.50** Т/с "Будиночок на щастя" **11.50** Х/ф "Остання Мімізі Всесвіту" **13.45** Х/ф "Пен: Подорож до Небувалії" **15.55** Х/ф "Чорнильне серце" **18.00** Мамо, ваш вихід! **21.35** Х/ф "Смертельна зброя 4" **0.00** Звернення Президента України **0.10** Х/ф "Веселі" **1.50** Х/ф "Інший світ 2: Еволюція"

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин **7.30, 4.30** Сімейні мелодрами **13.50, 22.40** Говорить Україна **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Сльози Дженнет" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

П'ЯТНИЦЯ, 6 БЕРЕЗНЯ

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1" **10.30** "Міняю жінку" **17.00** Комедія "Брюс всемогутній" **19.00** Комедія "Поки ти спав" **21.10** Комедія "Загублене місто" **23.20** Х/ф "Меню" **1.25** "Світ навиворіт"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) **6.45** Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45** Натхнення **8.30, 14.40, 23.45** Серед нас **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40, 20.00, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **20.30** Завтра сьогодні **21.45** Євромакс **22.15** Український свідок **22.45** Новини ВВС **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00, 4.15 "Джедаї" **6.45, 9.20** Т/с "CSI: Місце злочину Маямі" **11.10, 2.40** "Загублений світ" **14.15** Х/ф "Робін Гуд" **17.05** Х/ф "Командо" **19.00** Х/ф "З Парижа з любов'ю" **20.50** Х/ф "Тюр'яга" **23.00** Х/ф "В'язень" **0.50** Х/ф "Кур'єр"

XSPORT
6.00 Дзюдо. Grand Slam. Ташкент **7.40, 0.05** Гандбол. Чемпіонат Європи 2026 Кваліфікація. Жінки. Україна - Литва **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Джек Бул" **19.55** Змішані єдиноборства. Міжнародний благодійний турнір на честь загиблих захисників України **22.00** Х/ф "Безстрашний" **1.25** Волейбол. Кубок України. Чоловіки. Фінал **3.00** Інформаційний марафон

ЕСПРЕСО TV
0.00, 4.00 Європейці з Лесею Вакулюк **1.00, 5.00** Східний Щит **2.00, 6.00, 10.00, 14.00, 19.00, 23.00** Телерайон Головне **3.00** Інформаційний марафон **7.00, 8.00, 9.01** Варшава-Київ. Ранок **7.10, 8.10, 9.10** Український фокус. Ранок **9.00** Хвилина мовчання **11.00, 21.15** Свобода Live **12.05** НОВИНИ **12.30** Розмовна студія **13.05** Донбас Реалі **13.30, 15.30, 22.10** Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лен **15.00** Крим Реалі **16.00, 20.15** Центр Європи **17.00** Союзники **18.00** Студія Захід з Антоном Борковським **20.00** ВВС Україна **22.40** Судовий контроль з Тетяною Шустровою

MEGA
6.00 Шість соток **7.50** Удачний проект **9.20, 1.20** Правда життя **10.30, 16.40** Таємниці світу **11.50** Диваки природи **12.50, 21.50** Стародавні вбивства **13.50** Містичні історії **17.50** Земля без суходолу **19.50** Мисливець і здобич **23.50** Королі Франції **2.50** Скептик

HTH
6.00, 17.30 "Речдок" **9.35, 1.05** "Випадковий свідок" **10.35, 23.30** Т/с "Елементарно" **12.20, 19.20** Т/с "ФБР" **13.55, 21.00** Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **16.30** "Речдок. Велика справа" **2.00** "Речовий доказ" **3.20** "Правда життя. Професійні байки" **4.15** "Історії війни. Метро"

СТБ
3.25 Т/с "Історія одного злочину" **7.55** Т/с "Реальна містика" **13.30** Т/с "Сліпа" **17.05** Т/с "Слід" **20.00, 1.40** Т/с "К.О.Д." **2.155** Т/с "Морська поліція: Лос Анджелес"

ICTV2
3.00 Антизомбі **3.25** Т/с "Відділ 44" **5.00, 8.00, 2.10** Громадянська оборона **7.00** Ранок у великому місті **8.50, 19.05** Т/с "Розтин покаже з" **11.40, 23.50, 0.10** Т/с "Праведники 2" **15.10** Х/ф "Тернер і Гуч" **17.10** Х/ф "Альфа" **22.00** Х/ф "Пункт призначення 3" **0.00** Звернення Президента України

ENTER-ФІЛЬМ
6.00, 9.10, 1.30 "Корисні поради" **6.40** "Україна вражає" **7.30, 15.00** Т/с "Комісар Рекс" **9.30** "Телемагазин" **12.30, 1.00** "Зіркові долі" **13.00** "Скептик" **14.00** "Правда життя" **14.30** "Таємниці світу" **17.00** Т/с "Мисливці за головами" **21.00** Т/с "Зникли" **2.00** "Квадратний метр" **2.30** "Україна: забута історія" **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин **7.30, 4.30** Сімейні мелодрами **13.50, 22.40** Говорить Україна **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Сльози Дженнет" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

СУБОТА, 7 БЕРЕЗНЯ

1+1
6.30, 11.00, 1.10 "Світ навиворіт" **8.00** "Сніданок. Вихідний" **14.50** Мелодрама "Катерина" **19.00, 21.00** "Вечірній квартал 2024" **23.10** "Клуб 1% 2"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) **6.45** Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45** Герої України **8.50** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20, 10.15, 18.20, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **11.15, 11.35** Машина часу **12.30, 19.20** Легендарні воїни **13.15** Завтра сьогодні **13.40, 14.30, 23.35** Серед нас **14.00** Євромакс **15.30, 21.35** Невигадані історії **16.15** Д/ф **20.00** Рандеву **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00, 4.25 "Джедаї" **8.00, 2.55** "Загублений світ" **12.00** Х/ф "Мабуць, боги зіхали з глузду" **14.15** Х/ф "Мабуць, боги зіхали з глузду 2" **16.15** Х/ф "Скеля" **19.00** Х/ф "Як украсти діамант" **20.50** Х/ф "Заручниця 3" **23.00** Х/ф "Канал" **1.00** Х/ф "Міна"

XSPORT
6.00 Дзюдо. Grand Slam. Ташкент **8.00, 2.10** Бодібілдинг. Відкритий чемпіонат України WABWA **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.55** Волейбол. Суперліга. Чоловіки. Прямая трансляція **20.00** Бокс. Ветеранський турнір Кубок Республіки. Прем'єра **22.00** Х/ф "Гонка" **0.10** Х/ф "Безстрашний" **3.00** Інформаційний марафон

ЕСПРЕСО TV
0.00, 5.00, 13.00, 23.00 Студія Захід з Антоном Борковським **1.00, 8.00** Євроінтеграція з Юрієм Фізером **2.00, 6.00, 10.00** Телерайон Головне **3.00** СвітОгляд з Євгеном Магдою **4.00** Інформаційний марафон **7.00** Європейці з Лесею Вакулюк **9.00** Хвилина мовчання **9.01** Донбас Реалі **9.40, 14.45** Жінки на війні **11.00** Свобода Live **12.00** ДНК міста, 6 вып. **14.00, 18.00** НОВИНИ **14.10** France **14.20** Крим Реалі **15.00** Центр Європи **16.00** Люди-мости **17.00, 21.00** Східний Щит **18.30** Польща за тиждень **19.00** ВВС Україна **22.40** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **23.30** Подкаст ФМ Галичина

MEGA
5.50 Шість соток **8.00** Удачний проект **9.00, 1.40** Україна: забута історія **9.50** Таємниці світу **11.50, 23.00** Містичні історії **14.50** Диваки природи **19.50** Найнебезпечніші тварини **21.45** Містика: Безтілесні **0.50** Великі художники **2.20** Скептик

СТБ
3.40 Т/с "К.О.Д." **19.00** МастерШеф **23.10** Т/с "Слід"

ICTV2
3.00, 5.00, 6.35 Громадянська оборона **3.25** Т/с "Відділ 44" **5.45, 2.40** Антизомбі **7.40** Х/ф "Містер Крутий" **9.40** Х/ф "Перший удар" **11.15** Х/ф "Альфа" **13.05** Х/ф "П'ята хвиля" **15.20** Х/ф "Війна майбутнього" **18.00** Х/ф "Морський бій" **20.25** Х/ф "Тихоокеанський рубіж" **23.05, 0.10** Х/ф "Пункт призначення" **0.00** Звернення Президента України **1.00** Х/ф "Пункт призначення 2"

ENTER-ФІЛЬМ
6.15, 9.00, 1.30 "Корисні поради" **6.45** "Великі українці" **7.20, 2.30** "Україна вражає" **8.20, 1.00** "Зіркові долі" **9.30** "Телемагазин" **12.30** "Таємниці світу" **13.00, 23.00** Т/с "Комісар Рекс" **15.00** Т/с "Зникли" **19.00** Т/с "Мисливці за головами" **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ
6.00, 4.30 Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.30, 22.40** Говорить Україна **12.10** Т/с "Заборонений плід" **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Сльози Дженнет" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

НЕДІЛЯ, 8 БЕРЕЗНЯ

1+1
6.30, 11.00, 1.00 "Світ навиворіт" **8.00** "Сніданок. Вихідний" **12.40** Комедія "Брюс всемогутній" **14.40** Комедія "Поки ти спав" **16.50** Комедія "Загублене місто" **19.00** Комедія "Закони привабливості" **21.00** "Клуб 1% 2" **23.00** "Без обмежень. Великий концерт у палаці спорту" **3.55** "Одруження наосліп" **5.30** "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) **6.45** Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45, 17.15** Герої України **8.50, 13.15** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20** Наживо: Божественна літургія ПЦУ **11.30, 12.30, 18.20, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **13.25** Невигадані історії **14.10, 14.30, 21.35** Машина часу **15.20** Дайджест **16.00** Рандеву **19.30, 22.00** Д/ф **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.35** Серед нас **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00, 4.45 "Джедаї" **8.05, 1.25** "Загублений світ" **12.00** "Загублений світ. Зумери змінюють світ" **13.00** Х/ф "Мисливці за скарбами" **15.05** Х/ф "Діти вітру" **17.00** Х/ф "Авто-монстри" **19.00** Х/ф "Аліта: Бойовий ангел" **21.20** Х/ф "Хітмен: Агент 47" **23.15** Х/ф "Тюр'яга"

XSPORT
6.00 Волейбол. Суперліга. Чоловіки **7.40** Бокс. Ветеранський турнір Кубок Республіки **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.55** Волейбол. Суперліга. Чоловіки. Прем'єра **20.00** Турнір з професійного боксу та кікбоксингу **22.00** Х/ф "Пеле: народження легенди" **0.05** Х/ф "Гонка" **2.10** Бодібілдинг. Відкритий чемпіонат України WABWA **3.00** Інформаційний марафон

ЕСПРЕСО TV
0.00, 3.00, 7.00, 14.10, 20.00 Суботній політклуб **2.00, 11.00** Євроінтеграція з Юрієм Фізером **3.30, 6.00, 16.00** Студія Захід з Антоном Борковським **4.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **5.00, 13.00** Донбас Реалі **5.30, 12.00** Реальний фронт з Тарасом Березовцем **9.00** Хвилина мовчання **9.01** Крим Реалі **9.30, 13.30, 22.30** Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лен **10.00, 19.00** Східний Щит **12.30** Польща за тиждень **14.00, 18.00** НОВИНИ **17.00, 23.00** Європейці з Лесею Вакулюк **18.30, 22.00** Близько політики, близько світу

MEGA
5.50 Шість соток **8.00** Удачний проект **9.00, 0.50** Великі художники **9.50** Таємниці світу **11.50, 23.00** Містичні історії **14.40** Містика: Безтілесні **15.45** Найнебезпечніші тварини **18.00** Диваки природи **1.40** Містична Україна **2.20** Скептик

HTH
6.00 "Речдок" **9.20** Т/с "Елементарно" **12.30** Т/с "Дрон" **17.30** "Речдок. Велика справа" **22.45** Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **2.10** "Випадковий свідок"

СТБ
3.25, 1.35 Т/с "Слід" **19.00** МастерШеф **23.15** Звана вечеря

ICTV2
3.00, 5.25 Антизомбі **3.35** Т/с "Відділ 44" **4.40, 7.30, 2.30** Громадянська оборона **6.25** Хто хоче стати мільйонером? **8.25** Т/с "Розтин покаже з" **11.40, 19.00** Х/ф "Люди у чорному" **20.55** Х/ф "Люди у чорному 2" **22.40, 0.10** Х/ф "Зелений ліхтар" **0.00** Звернення Президента України **0.50** Х/ф "Пункт призначення 3"

ENTER-ФІЛЬМ
6.15, 9.00, 1.30 "Корисні поради" **6.45** "Великі українці" **7.20, 2.20** "Україна вражає" **8.20, 1.00** "Зіркові долі" **9.30** "Телемагазин" **12.30** "Таємниці світу" **13.00, 23.00** Т/с "Комісар Рекс" **15.00** Т/с "Зникли" **19.00** Т/с "Мисливці за головами" **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ
6.00, 4.30 Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.30, 22.40** Говорить Україна **12.10** Т/с "Заборонений плід" **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Сльози Дженнет" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

■ **Любов – зла!**

Кохання з «фронту» виявилось дорогою аферою

Поліція відкрила кримінальне провадження за фактом масштабного шахрайства, жертвою якого стала жителька Нововолинська, витративши на віртуального кавалера понад 190 тисяч гривень

Ігор БУГ

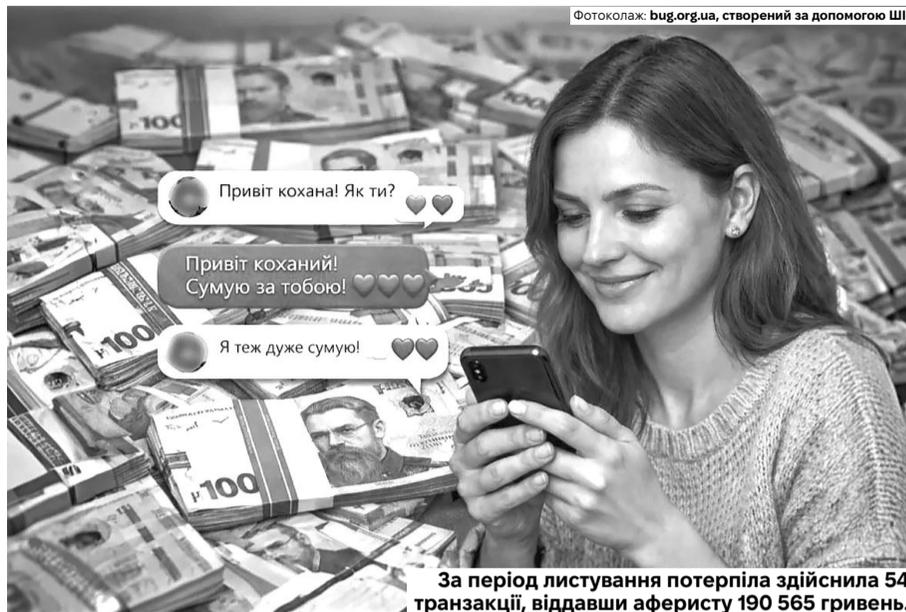
Протягом року жінка перераховувала кошти «військово-службовцю», з яким познайомилася в соціальних мережах. Та «герой» існував лише у переписці – насправді це був звичайний аферист.

Про це місцевому інтернет-виданню «БУГ» стало відомо з ухвали суду.

Історія почалася в лютому 2025 року. У месенджері жінці написав чоловік, який представився військовослужбовцем однієї з бригад ЗСУ. Він майстерно створив образ, що викликає довіру та співчуття: сирота, розлучений, уже три роки на фронті. Розповідав про службу, надсилав «свої» фото, але позивного не називав і жодного разу не виходив на відеозв'язок.

Водночас хизувався, що нібито є власником елітного BMW X5, проте «тимчасово обмежений у коштах» через службу.

Спілкування відбувалося лише текстом і голосовими повідомленнями. За цей час зловмисник поступово маніпулював почуттями жінки, вигадуючи дедалі нові причини для фінансової допомоги.

Фотоколаж: bug.org.ua, створений за допомогою ШІ.

За період листування потерпіла здійснила 54 транзакції, віддавши аферисту 190 565 гривень.

Гроші просив на харчування, ліки, потреби підрозділу, ремонт техніки та закупівлю дронів. Коли виникло запитання, чому банківська картка належить не йому, пояснював: це рахунок волонтерки їхньої бригади.

Лише в лютому 2026 року жінка зрозуміла, що стала жертвою цинічної схеми, і звернулася до правоохоронців. 15 лютого 2026 року слідчі ВП №1 (м. Нововолинськ) внесли відомості до ЄРДР за ч. 3 ст. 190 КК України – шах-

бути пильними:

Відеозв'язок – обов'язковий. Якщо людина місяцями уникає відеодзвінків – це майже гарантована ознака шахрайства.

Перевіряйте фото. Часто аферисти використовують світлин реальних військових із відкритих джерел. Скористайтеся пошуком зображень у Google.

Гроші – тільки офіційно. Прохання перерахувати кошти на особисту картку або «картку волонтера» від людини, яку ви ніколи не бачили, – серйозний червоний прапор.

Не піддавайтеся на тиск. Історії про «термінову операцію», «кому» чи «секретну місію» – типовий психологічний прийом шахраїв. Лікування поранених військових забезпечують офіційні структури та благодійні фонди. ■

«**Розповідав про службу, надсилав «свої» фото, але позивного не називав і жодного разу не виходив на відеозв'язок.**»

За рік потерпіла здійснила 54 транзакції, перерахувавши 190 565 гривень.

Коли потік коштів, ймовірно, почав зменшуватися, шахраї розіграли «фінальну сцену». У серпні 2025 року з жінкою зв'язався нібито побратим її знайомого і повідомив, що той отримав тяжке поранення, перебуває в комі, а на лікування терміново потрібні великі гроші.

райство у великих розмірах або з використанням електронно-обчислювальної техніки. Санкція статті передбачає від трьох до п'яти років позбавлення волі.

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ «РОМАНТИЧНОГО» ШАХРАЙСТВА

Правоохоронці та експерти з кібербезпеки закликають громадян

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
7, 14, 21 березня.

ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Воли, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Big-6". Кури-несучки дорослі та підросли.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.

Тел.: 0968322058, 0996278855 (Наташа); 0673629532, 0664087776 (Люда); 067-119-53-13 (Віка).

■ Анекдоти

☺☺☺
Чоловік-військовий застає дружину з коханцем, витягає пістолет:
– Пішли!
Вийшовши на вулицю, чоловік пропонує коханцю:
– Давай я вистрелю два рази – і падаємо. До якого першого з нас дружина підбжить, той із нею і залишиться.

Дружина чує два постріли, дивиться у вікно і кричить:
– Сергію, зблизь з антресоля, обидва застрелилися!
☺☺☺

– Знаєш, Оксано, я така самотня, – скаржиться одна подруга іншій.

– Тобто, як це – самотня? – дивується та. – Адже всім відомо, що в тебе є не тільки чоловік, але й коханець...

– У тому то й вся справа – вони постійно сподіваються один на одного!

☺☺☺
Коханець обурюється:

– Все, досить, ситий по горло! Набридло бути другою скрипкою!

– Не бурчи! Будь вдячний тому, що ти в оркестрі!

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 9 – 15 БЕРЕЗНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень принесе нові завдання, які вимагатимуть швидкої реакції. Ваша рішучість стане головною перевагою, якщо не дозволите емоціям взяти гору. Корисними будуть активні прогулянки або спорт. У стосунках варто більше слухати, ніж переконувати. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

З'явиться можливість зміцнити позиції в роботі чи фінансах. Не відмовляйтеся від практичних порад досвідчених людей. Організм потребує стабільного режиму сну. В особистому житті пануватиме спокій, якщо уникаєте зайвої впертості. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Події можуть розгортатися несподівано, тож гнучкість стане вашим союзником. Гарний час для переговорів і налагодження контактів. Не перевантажуйте себе обіцянками. У коханні можливі приємні сюрпризи. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень сприятливий для домашніх справ і турботи про близьких. Внутрішній спокій допоможе прийняти правильні рішення. Зверніть увагу на харчування та відпочинок. У стосунках настане період тепла й довіри. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваші ідеї знайдуть підтримку, якщо будете діяти послідовно. Можливі нові пропозиції або цікаві знайомства. Не забувайте про баланс між роботою та особистим життям. У коханні краще уникайте категоричних рішень. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Час навести лад у документах і планах. Зосередженість допоможе завершити те, що давно відкладалося. Організм сигналізує про потребу у відновленні сил. У любовній сфері щирість стане ключем до гармонії. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – неділя.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Шукайте компроміс – саме він допоможе уникнути конфліктів. Гарний період для творчості та спілкування. Невелика зміна обстановки піде на користь. У коханні можливі приємні новини або романтичні моменти. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Не варто розкривати всі плани одразу – краще діяти поступово. Спокій і холодний розрахунок принесуть більше користі, ніж імпульсивність. У стосунках важлива відверта розмова. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Тиждень надихатиме на нові звернення. Гарний час для навчання та розвитку. Не беріться за надто багато справ одночасно. В особистому житті щира підтримка зміцнить зв'язок із коханою людиною. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Поступові кроки приведуть до стабільного результату. Варто приділити увагу фінансовим питанням і плануванню бюджету. Не ігноруйте потребу у відпочинку. У стосунках теплі слова матимуть більше значення, ніж практичні дії. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ідеї цього тижня можуть стати основою для майбутніх успіхів. Записуйте думки й не бійтеся експериментувати. Зміна звичної рутини додасть енергії. В особистому житті можливий несподіваний, але приємний поворот. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція стане надійним компасом. Не поспішайте – дайте подіям розгорнутися природно. Гарний час для духовних практик і творчості. У коханні пануватимуть ніжність і взаєморозуміння. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа. ■

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-овин	НЕКОЗ Наталія Валеріївна	ТзОВ «Газета «Волинь» п/р UA83305299000026007000803281 K5 Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші
Політики	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження	КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна	Передплатний індекс: 30000
Інформації	ВЛОШИНЕЦЬ Леся Степанівна	Спеціальні кореспонденти	ІВАНЮК Раїса Іванівна ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович	Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
				Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер» м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
				Тираж випуску: 8160. Замовлення № 325.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна.
Набраний і звернений в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.
Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.
За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

